

DANSK POLITI

NR. 01 2013

Nytårsbobler

Peter Ibsen om 2013

SIDE **14-19**

Gemt væk

Politividner bliver glemt

SIDE **06-11**

Vestpå

Bold og bøller i Esbjerg

SIDE **28-31**

DANSK POLITI

Er udgivet af Politiforbundet

Forside

Foto: Karina N. Bjørnholdt/
Thomas Rynkeby Knudsen

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Peter Ibsen

Layout

Thomas Rynkeby Knudsen,
UncleGrey, Aarhus

Tryk

Scanprint A/S

Bladet udkommer

10 gange årligt.
Oplag 15.000 stk.
ISSN 0905-7498

Medlem af

Dansk Fagpresse og Klubben for
Fagbladsredaktører inden for FTF

Næste materiale deadline

20. februar 2013

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Fax: 33 45 59 01
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten. Højest 2.000 ord.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn, cpr-nummer, tjenestested og privatadresse.
- Alle indsendte artikler vurderes, hvorefter forfatteren modtager besked om optagelse i bladet.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for at tilpasse materialet til bladets koncept.

denne udgave af DANSK POLITI er der en artikel, som siger enormt meget om politiets faglighed. Her råber en gruppe efterforskere vagt i gevær over de urimelige vilkår, de må tilbyde dem, som sætter deres egen sikkerhed på spil for at hjælpe politiet. Efterforskerne bruger deres fritid på at afhjælpe de værste problemer. Kører flere hundrede kilometer for at hjælpe fanger, som har det svært, tager sig af kontakten til deres familie, tager telefonen på alle tider af døgnet og forsøger at bløde op på et stift system.

De gør det ikke for egen vindings skyld. De gør det, fordi det er det rigtige, fordi de har samvittigheden og redeligheden med på arbejde. Den faglighed har jeg dyb respekt for.

Samme faglighed findes på alle planer i dansk politi. Når vi efterforsker drab, organiseret kriminalitet, eller når vi tager os tid til en kop kaffe og en sludder med den ældre dame, som har haft indbrud. Den er indpodet i os fra de første timer på Politiskolen, og i hvert fald fra første møde med virkeligheden fra en patruljebil. Her finder man nemlig

hurtigt ud af, at politiarbejdets beføjelser hører uløseligt sammen med samvittighed og menneskelighed. Det er de kvaliteter, der tilsammen skaber fagligheden og giver de borgere, som kommer i kontakt med politiet, en følelse af, at her er de i trygge hænder.

Det er den faglighed, der skaber verdens bedste politi, som vi med sindsro kan være stolte af.

Og det er den faglighed, som er kommet under så stort et pres, at jeg er dybt bekymret for, hvilket politi vi ender med, hvis ikke der bliver trådt på bremsen.

Jeg tror, de fleste med indsigt i organisationen er enige i, at politiet trængte til en modernisering. Men omorganiseringen er løbet løbsk. For mange mennesker med for mange dagsordner og for lidt viden om politiets kerneopgaver har helt overtaget roret. Og det er dybt skadeligt.

Det efterlader landets politi og medarbejdere i en tilstand af afmagt. Forandringerne bliver tvunget igennem, og dem, som ikke er med, er i mod. Den faglighed og stolthed, som gjorde, at

INDHOLD

Politividner straffes dobbelt hårdt

Det danske samfund formår på ingen måde at skabe tilfredsstillende forhold for de kriminelle, der vælger at samarbejde med politiet. Elendige afsoningsforhold og manglende hjælp skubber potentielle politividner væk. Garvede efterforskere, advokater, læger og psykologer råber vagt i gevær.

SIDE **06-11**

man turde lufte sine holdninger og sige fra, når noget var forkert, er forduftet. Jeg forstår godt, at når vi står over for en større reduktion i ledergruppen, så skader det næppe at forholde sig tavs og rette ind. At undlade at sige fra, når fagligheden stødes. Ledergruppen har som helhed været under enormt pres de senere år. De har arbejdet loyalt på at få politiet til at hænge sammen, og har samtidig taget tævene for alle de steder, hvor virkelighed og strategi konfliktede.

Når politiet stadig scorer så flot i de tillidsmålinger, som foretages blandt borgerne – så skyldes det langt hen ad vejen, at politifolk landet over stadig tager sig tid. På trods af de krav, der stilles til, at alt det arbejde, som udføres, skal kunne måles og vejes.

Menneskelighed og faglighed er første offer, når alt strømmer. Derfor er jeg heller ikke enig med rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg, når han siger, at 2012 var et fantastisk år. 2012 var hverken-eller, men det var heldigvis et år, hvor politiet fortsat leverede en vare langt over gennemsnit, og hvor tusindvis af politifolk hver dag satte

egen faglighed højere end de måltal, som de blev sendt ud efter, og de tidsregistreringer, som de skulle fikle med. Og så var det et år, hvor vi bare fulgte samme tendenser i forhold til udvikling i kriminalitet, som alle vore nabolande. Det var ikke fordi, vi var bedre eller danskerne tryggere. Vi var blot blevet dygtigere til at skaffe tal, som siger, at vi er det. Jens Henrik Højbjerg har ret derhen, at politiet er blevet virkelig dygtigt til det store, strategiske og planlagte arbejde. At det er blevet strømlinet, og at der er kommet købmandsskab og fornuftig økonomi bag alle beslutninger. Målebåndet er rullet ud alle steder, så vi ved, hvad vi gør, hvordan vi gør det, og om det er for dyrt. Han har ret i, at politiet er blevet moderniseret og dygtigere på nogle områder. Og at det er en stor præstation på få år. Men. Det er en meget ensporet linje, som koster faglighed. Politiarbejdet er ekstremt svært at sætte på formel. Kriminaliteten er konstant foranderlig, den søger af naturlige årsager derhen, hvor den kan forblive uopdaget. Det sætter store krav til politiet som organisation om at være opsøgende og tænke i nye baner. Når politiarbejdet ensrettes,

og selvstændig tænkning straffes, så har fagligheden trange kår.

Min største frygt er, at den samvittighed og høje faglighed, som er hver eneste kollegas kendetegn, slides ned. At politiarbejdet bare bliver et arbejde, som skal klares. Og min klare fornemmelse er, at vi står ved en skillevej, hvor vi skal vælge mellem menneskelighed, samvittighed og den enkeltes vurdering og faglighed – over for strømlining, ensretning og ISO 9000-godkendte retningslinjer.

Vi skal, som medlemsorganisation, som politisk uafhængigt fagforbund, som samfundsansvarlig, fagorganisation kæmpe – og kæmpe meget målrettet for at få fagligheden tilbage.

Som faglig organisation skal vi passe på politiet – så politiet kan passe på alle andre.

Det gør vi ikke uden at passe på vores fag og sikre tillid til den enkelte kollega evner.

Det skal vi. Det er vores pligt. ■

LÆS OGSÅ:
Debatten • Udlandsnyt
Politihistorie • Bøger
Profilen • Fagligt nyt
Debat • Værd at vide

Kell gjorde en forskel i Afghanistan

I 2010 byttede Kell Svenningsen hverdagen ud med en udstationering i Afghanistan. Læs om hans erfaringer med at opkvalificere afghansk politi på ...

SIDE **40-43**

Nytårsfortsætter

Var 2012 fremragende - eller var der plads til forbedringer? Står politiet ved en skillevej, hvor der skal vælges mellem menneskelighed frem for målebånd? Udsigten afhænger af, om man ser den fra Politiforbundets vinduer eller fra rigspolitichefens hjørnekontor på Politivet. Hvem du er enig med, kan du selv bedømme i dette nummers to nytårs-interviews.

SIDE **14-19 & 22-26**

Thorkild Fogde i spidsen for Københavns Politi

DIREKTØRSKIFTE 47-årige Thorkild Fogde er ny politidirektør i København. Han tiltrådte den 1. februar og afløste Johan Reimann, som er blevet udnævnt til direktør for Kriminalforsorgen. Thorkild Fogde har siden den 1. september 2009 været politidirektør – først i Nordsjællands Politi og i det seneste år som chef for Politiområdet i Rigspolitiet. Førhen har han blandt andet været afdelingschef for Justitsministeriets Administrationsafdeling. I København bliver Fogde øverste chef for cirka 2.900 ansatte og ansvarlig for et budget på næsten halvanden milliard kroner. Thorkild Fogde har udtalt til Ritzau, at det er hans mål, at Københavns Politi - også med lidt færre ansatte - fortsat kan give københavnere en god og effektiv politibetjening. - De effektiviseringer af organisationen, som Københavns Politi har iværksat, skal netop sikre, at der ikke sker forringelser af den borgerrettede og tryghedsskabende politibetjening, siger han.

3.431

Så mange bilister blev i 2012 sigtet for at køre bil med narkotika i blodet, viser tal fra Rigspolitiet. Det er næsten 15 gange så mange bilister, som blev taget i blodet, når man sad bag rattet. Stigningen skyldes blandt andet, at politiet er blevet bedre til at kontrollere for forseelsen, blandt andet hos Københavns Politi, som har stor succes med et narkometer, som kan teste bilister for narkotika på stedet - via en spytpøve.

Lederreform på trapperne

Bladet, du sidder med, gik i trykken kort før et ventet udspil fra Rigspolitiet om en reform af ledelseslagene i politiet. Redaktionen dækker indholdet i reformen, og du kan følge med på:

- Web - via www.dansk-politi.dk.
- Vores app - som hedder DANSK POLITI.
- Facebook siden - søg efter "Fagbladet DANSK POLITI".

Tysk politi bakker med italiensk mafia

BANDER Halvdelen af Tysklands kriminelle bander tilhører den italienske mafia, Ndrangheta fra Calabrien. Det siger den tyske forbundspolitichef Jörg Ziercke. Han oplyser desuden, at Ndrangheta er blevet den største kriminelle gruppe i Tyskland siden 1980'erne. Dermed er det italienske kriminelle, som har den stærkeste organisation i Tyskland. Europol skønner, at Ndrangheta tjener i omegnen af 44 milliarder euro om året, hvilket svarer til 328 milliarder kroner – blandt andet på narkokriminalitet.

Bornholms Politi har atter overskud til at opsøge alkoholikere

SPECIALINDSATS Efter at have ligget underdrejet i et par år – primært på grund af POLSAG-pilotprojektet puster Bornholms Politi nu nyt liv i deres særlige indsats over for formodede alkoholikere. Siden 2007 har politiet banket på hos borgere, som er mistænkt for at have et alkoholmisbrug. Mistanken kan stamme fra, at personen er blevet taget for spirituskørsel, eller fordi politiet har fået et tip fra en borger eller en slægtning. Baggrunden for indsatsen var oprindeligt, at man i 2007 oplevede mange alvorlige færdselsuheld på klippeøen – alle med spritbilister bag rattet.

- Kampagnen viste sig jo at have en effekt. Dels blev borgerne mere bevidste om, at det var OK at tage kontakt til os, hvis de havde en mistanke om, at nogen var alkoholikere eller kørte spirituskørsel. Dels var vi med til at hjælpe flere ud af et alkoholmisbrug, og dels øgede vi trafikikkerheden, fortæller politiassistent Henrik Wraae Schwarz.

Det er ham og politiassistent Birgit Helmer fra Forebyggelsesenheden, som banker på hos de formodede alkoholikere. Henrik Wraae Schwarz er selv tørlagt alkoholiker på snart 12. år, og han har derfor en særlig evne til

Pa. Henrik Wraae Schwarz glæder sig over, at Bornholms Politi puster nyt liv i sin særlige alkohol-indsats.

at trænge ind under de dårlige bortforklaringer og løgne, som han ofte møder.

Henrik Wraae Schwarz glæder sig over, at Bornholms Politi selv atter har tid, overskud og ressourcer til at sætte blus under den særlige indsats.

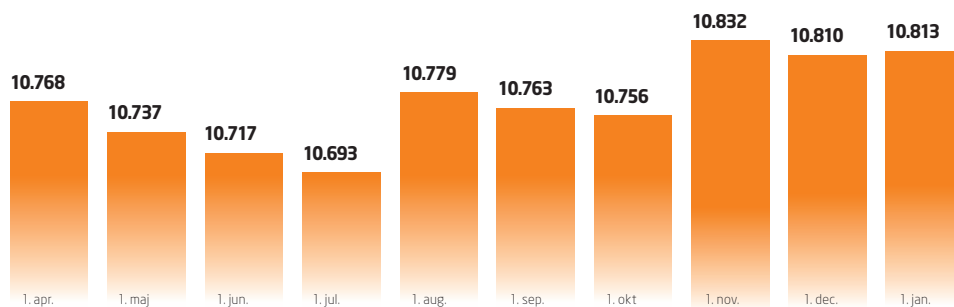
- Også i et samfundsmæssigt perspektiv er det frugtbar. Et alkoholmisbrug kan udvikle sig til en social deroute for hele familien med arbejdsløshed, anbringelse af børn, støttetilgag og

så videre, og det er altså noget, som koster samfundet dyrt, siger politiassistenten.

Læs mere om politiassistent Henrik Wraae Schwarz' arbejde med at opsøge formodede alkoholikere og om hans egen baggrund som ædru alkoholiker. Mød også en kvinde, som Henrik Wraae Schwarz har hjulpet ud af alkoholmisbrug. Alt sammen på www.dansk-politi.dk.

Antal politiansatte i Danmark 2012/13

(inkl. Færøerne og Grønland)

Kilde: Politiforbundet

Frustrerede politifolk:

**Vi straffer
dem der
hjælper os**

Personer der vidner for politiet bliver gemt væk i arresthuse under elendige forhold, mens de rockere, de hjælper med at få dømt, kan uddanne sig og have madklubber under afsoningen. Politifolk og andre fagfolk råber vagt i gevær. Det bliver nemlig stadig sværere at få folk til at forlade kriminelle bander og til at samarbejde med politiet, fordi man dermed stiller sig selv dårligere.

AF NICOLAI SCHARLING

Frustrerende. Skadeligt. God propaganda for bander og rockere. Sådan beskriver garvede efterforskere, advokater, tidligere fanger, læger og psykologer de forhold, som tilbydes de kriminelle, der vælger at samarbejde med politiet. Herunder folk med banderelationer, som ønsker at forlade miljøet.

Når en kriminel vælger at samarbejde med politiet og vidne mod andre kriminelle, eller når et bandemedlem eller en rocker vælger samme vej, så tilbydes de så ringe afsoningsforhold, at flere politifolk frygter, at det rygtes i miljøerne og gør arbejdet sværere. Bekymringen går på, at de, som måske kunne overtales, vælger samarbejdet fra, når deres forsvarsadvokat gør dem opmærksom på, at der venter en hård tid med enorm uvished - og ikke rigtigt nogen hjælp til alt det, som støder til, når man skal afsone et sikkert sted og skal væk fra det kriminelle miljø.

- Vi har ikke rigtigt noget at tilbyde dem - andet end afsoning i et arresthus uden nogen tilbud og med en masse uafklarede spørgsmål. Det er frustrerende, og giver en rigtig dårlig smag i munden. Vores samarbejde er nemlig baseret på tillid, og den tillid kan meget let gå fløjten. Nogenlunde sådan lyder det samstemmende fra efterforskere i afdelingerne til bekæmpelse af organiseret kriminalitet i såvel Østjylland som København.

LÅST INDE OG GEMT VÆK

De vidneudsagn, politiet og retssystemet er dybt afhængige af, "belønnes" med så dårlige forhold, og så stor uvished, at de er væsentligt ringere end de forhold, som venter

de bandemedlemmer, de samme mennesker vidner mod. Ret beset har politiet nemlig ikke meget at tilbyde, når det handler om afsoning.

Det er få steder, som sikkerhedsmæssigt er i stand til, eller gearret til, at tage mod fanger, som har valgt at vidne mod bander, rockere eller andre hårde kriminelle.

De flyttes derfor mellem små arresthuse, nogle gange under nye navne og med arrestantrettigheder. Det betyder blandt andet, at de ikke har social omgang med andre, er låst inde op til 23 timer i døgnet, ikke kan benytte uddannelses tilbud, træningstilbud og en lang række andre muligheder, som almindelige fanger har.

Ofte skal de afsone i et arresthus i årevis - uden at vide hvad i morgen byder, om de bliver flyttet til et andet sted og uden nogen langsigtet plan.

SVÆRT AT HOLDE GEJSTEN OPPE

Det danske samfund efterlader de personer, som vælger at samarbejde med politiet, med markant dårligere afsoningsforhold end alle andre. Også selv om samarbejdet har store personlige konsekvenser for den enkelte - og hjælper til med at få dømt banderelaterede kriminelle.

- Nogle gange kan der gå to år, før de personer, som de skal vidne mod, kommer for retten. Vi kæmper hårdt for at holde gejsten højt hos dem og bevare deres tillid, når de sidder dybt skuffede i et lille arresthus. Vi kan godt mærke, at de er tæt på at fortryde. Det betyder sådan set, at vi politifolk kører land og rige rundt og forsøger at hjælpe med alt, herunder sociale forhold og kontakten med deres familier. Vi er til rådighed 24 timer i døgnet, fordi vi er de eneste, som de har tilbage. Det står ikke i vores arbejdsbeskrivelse, det er ikke vores strategi, eller noget vi bliver ►

Jeg har nogle, som er på selvmordets rand. Andre klarer det, fordi de har en stærk personlighed, men det er hårdt for dem. Det er ikke rimelige vilkår. De føler, at de har hjulpet samfundet, men at samfundet er ligeglåd med dem”.

Børge Sommer, tidligere embedslæge og nuværende konsulent for politi og Kriminalforsorgen.

belønnet for. Men vi gør det, fordi vi ikke kan være andet bekendt. Systemet hjælper dem ikke. Vores hjælp er alt, hvad de her folk har, fortæller Bo Vium og Tage Lundgaard, efterforskere i afdelingen for Organiseret Kriminalitet i Østjyllands Politi.

De bakkes op af kolleger fra flere kredse.

- Jeg kan helt bekræfte frustrationerne. Jeg så gerne et andet setup. I Sverige ved jeg, at man eksempelvis kan afsone med fodlænker, fortæller Sune Christensen, vicepolitikommissær i Københavns Politi.

ENORMT URETFÆRDIGT

DANSK POLITI har talt med tre dømte kriminelle – to tidligere og en nuværende afsoner – som alle har valgt at samarbejde med politiet og vidne mod andre fra miljøet.

De har blandt andet hjulpet med at få dømt Hells Angels-folk og andre med banderelationer.

Fælles for dem er dyb skuffelse over ”dobbelstraffen”, som de kalder det.

- Dem, vi vidner mod, kan holde grillfest i fængslet, træne, tage en uddannelse og være sammen i grupper og lave mad. Det kan vi ikke. Det virker dybt uretfærdigt, fortæller X, som selv afsønde mere end fire år i et arresthus for narkosmugling. Hans vidneforklaring sikrede store amfetamin-beslaglæggelser og domme til organiserede bandefolk. Men hans egen afsoning fandt sted sammen med dømte pædofile og under andet navn. Uden mulighed for andet end begrænset omgang med andre fanger, kun sparsomt socialt samvær og kun kontakt til sine børn én gang ugentlig. Ifølge X, er det næsten udelukkende de efterforskere i politiet, som han har samarbejdet med, der holdt ham oppe. Selv om de ofte arbejdede flere hundrede kilometer fra arresten.

- De er vores eneste kontakt. Det er deres ord og hjælp, vi er nødt til at tro på, for vi har ikke andre. Og de kan ikke

andet end love, at de vil prøve eller gøre, hvad de kan. De kan ikke stille noget i udsigt. Resten af samfundet virker derimod, som om de er ligeglåde, fortæller han.

FANGE: KUN ULEMPER

I en sikret arrest sidder Y, med flere års afsoning foran sig, og er dybt skuffet:

- Jeg er helt med på, at jeg skal have min straf, men hvorfor skal jeg have elendige vilkår? Jeg ville hellere afsone to år ekstra under almindelige vilkår end at sidde her. Jeg kan ikke se ud af vinduet, jeg er låst inde over 23 timer om dagen, jeg må intet, jeg kan intet, og jeg får ingen hjælp. Jeg er langt fra min familie, langt fra mine børn. Dem, jeg vidner mod, har derimod helt andre forhold. Det er urimeligt, fortæller han.

- Der er kun ulemper ved at samarbejde med politiet og hjælpe samfundet. Hvis ikke det var for Tage (efterforsker hos politiet), så tror jeg sgu, jeg havde hængt mig selv. Det er kun hans samvittighed og hjælp, der holder mig lidt oppe. Det er ham, som kommer og snakker med mig, sørger for at jeg kommer ud at køre en tur og sådan noget. Ellers er der ingen hjælp. Kun uvished omkring, hvad der skal ske med min afsoning, hvor jeg skal afsone, og hvad jeg må. Det her er hårdt. Jeg ved sgu heller ikke, hvad der venter, når jeg kommer ud – om HA står klar til at smadre mig, fortsætter han.

VED AT FORTRYDE

Y kan ligesom de øvrige dømte, som har vidnet for politiet, ikke forstå, at samfundet ikke vil levere en ordentlig afsoning.

- Hvorfor ikke en sikret afdeling med samme vilkår som almindelige fanger? Hvorfor skal det at hjælpe samfundet betyde, at man er en sikkerhedsrisiko og bare bures så langt inde som muligt? spørger han.

En anden tidligere afsoner, Z, som vidnede for politiet og også sikrede hårde domme og beslaglæggelser i kølvandet på sine vidneudsagn, bakker op om Y.

- Jeg var ved at fortryde mange gange under mine fire år i arresten. Man tager en dag ad gangen. Glæder sig til små ting som pizza-lørdag. Føler sig enormt uretfærdigt behandlet, når man tænker på, hvordan dem, som ikke vidnede og dermed ikke gjorde samfundet en tjeneste,

behandles. De har det bedre og lettere. Jeg overlevede ved at være hypokonder. Så kunne jeg i de mindste få kontakt og snakke med en læge. Så stort var behovet for at komme ud og være sammen med andre. Det er helt uforståeligt, at samfundet ikke vil bruge penge på en afdeling til sådan nogle som os, siger han.

Z og X er i øvrigt begge kommet videre med deres liv, fri af det kriminelle miljø og har i dag begge arbejde og et familieliv. Ligesom Y slår de fast, at deres frustrationer ikke handler om hverken politiet, eller de folk, som arbejder i arresten. Begge faggrupper gør, hvad de kan for at hjælpe og gøre det tåleligt. Men de må intet, lyder det.

Det er netop udsagn fra vidner som Z, X og Y, der bekymrer og frustrerer politifolkene – ikke mindst fordi, de godt kan forstå dem.

Det kan kriminelle, som måske har lyst til at forlade deres miljø og vidne, også. Der er ikke mange gulerødder.

Nærmest kun pisk – så at sige.

ADVOKAT: JEG ADVARER DEM

Frustrationerne og kritikken bakkes op af advokat Christian Strauss, der blandt andre har Y som klient.

- Der er ikke mange, som kan holde til de afsoningsvilkår, man tilbyder. Hvorfor skal de være så meget dårligere stillede end andre? Jeg vil derfor også advare klienter om, hvad der venter, hvis de samarbejder med politiet. Det er væsentligt og hårdt, det de udsættes for, siger han.
- Vi er tidligere blevet lovet bod og bedring fra politikerne. Men der er intet sket, fortæller advokaten.

KRIMINALFORSORGEN: KATTEPINE

Hos kriminalforsorgen har sikkerhedschef Michael Gjørup fuld forståelse for frustrationerne hos politifolk og fanger.

- Det er bare en ny situation, som vi ikke har kendt før. Vi er i en kattepine. Danmark er et lille land, og det er ▶

” Jeg er låst inde over 23 timer om dagen, jeg må intet, jeg kan intet, og jeg får ingen hjælp. Jeg er langt fra min familie, langt fra mine børn. Dem, jeg vidner mod, har derimod helt andre forhold. Det er så urimeligt”.

Y, afsoner flere år i narkosag, skal vidne for politiet mod bandefolk.

svært at sikre folk, som er jaget vildt. Af sikkerhedsmæssige hensyn er arresthusene og jævnlige flytninger eneste mulighed. Og arresthuse er ikke som fængsler. Der er ikke de samme muligheder, og jeg kunne godt ønske mig bedre afsoningsforhold. Det er ikke tilfredsstillende, fortæller han.

- Mit drømmescenarium er selvfølgelig, at vi får mulighed for at lave nogle afdelinger til de her fanger, så vi kan placere dem i fængsler og tage hensyn til, hvem der kan være sammen. Man kan ikke bare samle alle tidligere bandemedlemmer ét sted og regne med, det går godt. Vi må have flere muligheder. Men det er et spørgsmål om penge, og dem har vi ikke. Det er Folketingets valg, fortsætter han.

Michael Gjørup fastslår, at man, med den seneste flerårstale for Kriminalforsorgen, har fået mulighed for at komme med nogle initiativer, som trods alt skal bedre afsoningen for kriminelle under stor sikkerhed.

- Det er jeg meget tilfreds med, siger han.

Dog er forholdene langt fra som i Sverige, hvor man decideret har sikrede afdelinger i flere fængsler til netop den slags fanger og har gode erfaringer med det. I Sverige har man tilmed mulighed for at afsone en del af tiden med fodlænke.

EKSTRAORDINÆRT PRES

Netop de umenneskelige vilkår og følelsen af urimelighed skader meget – og har en stor personlig pris.

- Vi taler om folk under stort pres og præget af angst. Her udsættes de for et ekstra og urimeligt pres oveni.

Det fastslår Børge Sommer, tidligere embedslæge og nuværende konsulent for politi og Kriminalforsorgen. Han taler med flere af de dømte og hjælper dem med de psykologiske udfordringer. Herunder noget så enkelt, men ofte afgørende, som at få fjernet tatoveringer, der henviser til deres kriminelle fortid.

Børge Sommer er frustreret på deres vegne.

- Jeg har nogle, som er på selvmordets rand. Andre klarer

det, fordi de har en stærk personlighed, men det er hårdt for dem. Det er ikke rimelige vilkår. De føler, at de har hjulpet samfundet, men at samfundet er ligeglade med dem, siger han.

- Derfor er nogle tæt på at fortryde. Det er ikke så mærkeligt - de er isolerede, helt borte fra samfundet.

MÅSKE KUNNE VI TREDOBLE ANTALLET

Kritikken går alle steder fra på politikerne og det samfund, som har stukket de gældende vilkår ud. Som gerne vil bekæmpe bander, men ikke betale prisen.

Herunder Folketingets villighed til at bakke op om dagsordenen med at få folk ud af bander eller hård kriminalitet – uden samtidig at levere hjælpen.

Samme kritik kommer fra de politifolk, som er afhængige af den tillid og de vidneudsagn fra folk i miljøet, som skal hjælpe med at få dømt hårde kriminelle. Den tillid bliver stadig sværere at opnå.

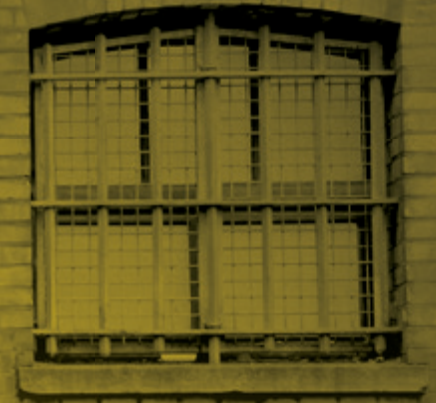
Flere påpeger, at det godt kan være, at der i dag sidder omkring 70 dømte, som har hjulpet politi og samfund, og at det er mange, men tallet kunne måske være det tredobbelte med bedre vilkår.

Dertil kommer, at rigtigt mange gerne vil ud af de hårde kriminelle miljøer.

Og hvad angår økonomien: Socioøkonomiske studier fra Sverige viser, at et almindeligt bandemedlem koster samfundet mellem 20 og 25 millioner kroner.

Der er med andre ord – sandsynligvis – en del penge at spare ved at investere i bedre forhold for dem, der træder ud og hjælper politi og samfund med at bekæmpe banderne. ■

Se i øvrigt debatindlæg fra Tage Lundgaard, kriminalassistent hos afdeling OC (organiseret kriminalitet) hos Østjyllands Politi på side 46

Formanden for Retsudvalget:

Jeg er lydhør over for løsninger

Karina Lorentzen, SF, og formand for Folketingets Retsudvalg, kender problemstillingen i forhold til at sikre ordentlige afsoningsforhold for tidligere bandemedlemmer og andre afsonere, som vidner for politiet mod hårde kriminelle.

- Der er behov for at gøre noget. Og

det er ikke rart, at vi skal tilbyde afsoning under de vilkår. Men det her er en kæmpe udfordring, fordi sikkerheden er så central og vanskelig. Jeg er lydhør over for gode løsninger, fortæller formanden.

Hun garanterer, at hun vil holde øje med udviklingen og påpeger,

at meget allerede tegner mod bedring med den nye flerårsaftale, hvor Kriminalforsorgen har fået ekstra penge i forhold til exit-strategien.

- Men jeg kan også høre, at andre lande har gode erfaringer, og dem skal vi måske begynde at lytte til og lære af, siger hun. ■

”

Dem, vi vidner mod, kan holde grillfest i fængslet, træne, tage en uddannelse og være sammen i grupper og lave mad. Det kan vi ikke”.

X, afsonede fire år, vidnede mod flere bandefolk

Sådan kommer politiets patruljebiler og motorcykler til at se ud fremover. De gule og blå stafferinger har refleksvirkning.

Patruljebiler og motorcykler får striber

SYNLIGHED Når politiets biler i de kommende år bliver udstyret med stafferinger, får politiforbundet opfyldt et gammelt ønske.

- Politiforbundet har længe ønsket stafferinger på politiets køretøjer for at højne sikkerheden for kollegerne på gaden. Derfor er vi naturligvis glade for, at det nu bliver til virkelighed, siger Politiforbundets politiske ansvarlige for teknologi, arbejdsmiljø og sikkerhed, Niels Hedeager.

I fremtiden bliver det derfor nemmere at få øje på patruljebiler og motorcykler. Køretøjerne vil i de kommende år nemlig blive udstyret med striber. De såkaldte stafferinger er gule og blå og har refleksvirkning. Inspirationen til det nye udseende er hentet fra norsk, svensk og engelsk politi – i overensstemmelse med de europæiske retningslinjer for udrykningskøretøjer. Udover at gøre politiet mere synligt i gadebilledet, vil stafferingerne øge sik-

kerheden og trygheden både for borgerne og for politiet selv, fordi køretøjerne bliver nemmere at se under for eksempel udrykningskørsel, eller når de holder på et ulykkessted. Staffering gælder for nye patruljebiler og motorcykler, der leveres efter 1. januar 2013 samt for eksisterende motorcykler op til to år gamle. Det kommer derfor til at tage noget tid, før hele den patruljerende vognpark har fået nyt udseende.

Følg dit fagblad på Facebook

SOCIALT Nu kan du følge fagbladet DANSK POLITI på Facebook. Vi har optrappet tilstedeværelsen på hjemmesiden www.dansk-politi.dk – og altså nu også på Facebook, hvor vi linker til de hurtige nyheder samt baggrundshistorier fra det trykte blad.

Fagbladet har været på Facebook siden den 14. januar i år. Oprettelsen er som start et forsøg, der evalueres i løbet af foråret.

Nye ATK-biler afprøves efter påske

KØRETØJER Umiddelbart efter påske forventer Rigspolitiet at være klar til en længerevarende test af tre nyindrettede ATK-biler. Går alt efter planen, vil de første biler sættes i drift i kredsene omkring 1. juli 2013, og de sidste omkring årsskiftet.

I alt får politiet 75 ekstra ATK-biler som følge af en trafikikkerheds pakke, som regeringen lancerede i august sidste år. Dermed kommer politiet op på omkring 100 ATK-biler.

Det svenske firma Unitraffic AB leverer selve den tekniske løsning til bilerne. Den indebærer en radar, fotoudstyr samt software til efterfølgende visivering af data i forbindelse med sagsbehand-

lingen. Derudover vil der blive en forbedret adgang fra kredsene til ATK-originalbillederne, hvilket blandt andet kan bruges i efterforskningsøjemed. Selve ATK-bilerne er af typen VW Transporter.

I øjeblikket er leverandørerne og Rigspolitiet ved at få afklaret en række praktiske detaljer i løsningen – herunder den fysiske indretning af bilerne, så de kan blive klar til brugertest i begyndelsen af april.

60 politifolk kvæstet under uroligheder

NORDIRLAND Dødstrusler mod byrådspolitikere og voldsomme kampe i gaderne i Belfast er konsekvensen af, at byens byråd i december besluttede, at der fremover kun skal flages med det engelske flag, Union Jack, på særlige dage. Det har ført til såvel fredelige demonstrationer fra mange af byens protestanter – men også til voldelige sammenstød med katolikker i Belfast. Den voldelige udvikling tog i særdeleshed fart i januar, hvor 60 politifolk blev kvæstet på fem dage. I et særligt voldsomt sammenstød blev der kastet benzinbom-

ber mod politiet, som svarede igen med vandkanoner og plastickugler.

- Vi oplever en situation, der er meget alvorlig, med politifolk der står over for forsøg på mord og vold i et omfang, vi ikke har set i mange år, har den britiske minister for Nordirland, Peter Hain, udtalt ifølge dagbladet Information. Det er langt fra første gang at politiet i Nordirland oplever en hård medfart. Så sent som september sidste år blev 56 politifolk kvæstet i forbindelse med uroligheder mellem katolikker og protestanter.

Hesselbjerg i spidsen for juridisk task force

NAVNEWYT Tidligere rigspolitichef, **Torsten Hesselbjerg**, skal lede en nyoprettet juridisk task force på tre-fire medarbejdere, som skal hjælpe og rådgive Forsvarsministeriet forud for internationale aktioner. Forsvarsminister Nick Hækkerup (S) forklarer til Politiken, at man har oplevet mange komplicerede sager med et stort behov for juridiske kompetencer i forbindelse med dansk deltagelse i krige og konflikter verden over, og ministeren forventer ikke, at det bliver mindre vanskeligt i fremtiden.

Torsten Hesselbjerg trak sig fra posten som rigspolitichef i 2008 - efter problemer med rejseafregninger samt med gennemførelse af politireformen - og har siden været kommitteret i Justitsministeriet. Ifølge Politiken betragtes han som en af landets skarpeste jurister.

Der skal sadles om -

NU!

De ændringer, der sker i politiet lige nu, er langt større end Politireformen. De faglige organisationer må op i gear. For Politiforbundets vedkommende gælder det om at stoppe den udvikling, der for øjeblikket er ved at omlægge politifaget til et knytnævefag og politikredsene til b-arbejdspladser. Medlemmerne skal tilbage i centrum, og fagforbundet op i hastighed. Politiforbundets formand giver hård diagnose af nutid, fremtid og krav til handling.

AF NICOLAI SCHARLING

Den 31. marts 2013 er det ni år siden, Peter Ibsen blev valgt som formand for Politiforbundet. Til maj holder Politiforbundet kongres i Aalborg – herunder med et valg af formand.

Peter Ibsen har endnu ikke meddelt, om han genopstiller, eller om det bliver ved de ni år.

Han holder kortene tæt til kroppen - i en tid, hvor der forhandles såvel overenskomst, som en lang række afgørende ændringer for politiet som arbejdsplads.

Hvorfor egentlig ikke melde ud i god tid?

- Fordi jeg ikke har besluttet mig endeligt, lyder det kortfattede svar.

Der er nemlig mange lodder på vægtskålen. Det ene kan måles i Peter Ibsens dybe panderynker og det toneleje, han tegner fremtidens udfordringer op med. Der er stormvarsel og isvinter i prognoserne, som det kræver et enormt netværk og faglig indsigt at kæmpe imod.

På den anden side venter en 80-timers arbejdsuge, week-endpendlen til familien i Beder ved Aarhus og kravet om at

være online - og på alt fra mails til presseopkald i nattetimerne.

Et arbejde, der ikke bliver mindre krævende fremover. For politiet er, ifølge formanden, under massivt pres som fag og faggruppe.

- Vi er i gang med en udvikling, hvor politiet og politifaget risikerer at blive efterladt på perronen. Som et knytnævefag, hvor andre udefra leder, fordeler og fortæller, hvordan virkeligheden ser ud. Faget betyder stadig mindre hos de mennesker i toppen af ministerierne og hos arbejdsgiveren. Vi – politi og forbund - er i den grad ved at blive klemt ud til en virkelighed, hvor det bliver svært at forhandle løn, bevare tilliden, blive hørt, taget alvorligt og have gennemslagskraft om få år, siger Peter Ibsen.

REFORMEN VAR PEANUTS

Der er ikke meget optimisme at spore, når talen falder på den generelle udvikling. Udtalen går over i klingende østjysk, hvor d'erne ikke længere er bløde, og tallet fjorten bliver til "fjårten" – og ned i et mere afdæmpet bedemandsjysk.

- Da jeg kom til som formand, talte vi alle om den kommende reform, som blev gennemført tre år senere i 2007. Vi troede alle, at det var den største forandring af politiet mange år frem. Det var trods alt den største i 80 år. Men nej, reformen er nærmest peanuts ved siden af det, der er sket de seneste tre-fire år. Og i forhold dét, der vil ske de næste tre-fire år. Den del er der desværre rigtig mange, som endnu ikke har forstået. Det går nemlig så stærkt, at det er svært at overskue, fortsætter han.

- Når jeg taler med tillidsfolk og med politifolk, er de så pressede på alle planer, at de har svært ved at se det langsigtede billede. Det handler om i morgen og næste måned. Fra aftale til aftale, fra armlægning med den ene politidirektør efter den anden, som vil have måltal opfyldt, som ændrer på strukturen, udvider sit sekretariat, indfører den ene økonomiske stramhals efter den anden, sprøjter strategier ud, som pinedød skal opfyldes. Alt sammen, mens dele af faget sideløbende nedslides. I hvert fald fagets egen indflydelse og selvstændige tænken, siger formanden.

- Jeg møder medlemmer overalt, som begynder at kalde politiet for et "almindeligt" arbejde, der slutter klokken

16.00. Det er folk, gode folk, som for bare et år eller to siden brændte for deres arbejde, som brugte deres fritid om nødvendigt, fordi den faglige stolthed betød alt. Nu trækkes de rundt efter et målebånd. Og så mister de gnisten og følelsen af initiativ. De kan ikke fejles bort af toppen som brokkerøve, for de er det modsatte. De er simpelthen de bedste repræsentanter for det politi, som i hvert fald engang var verdens bedste. Og de er mange. De er den gruppe, som udgør rygraden i hele politiet. Såvel leder som menig. Er det i den retning, vi vil storme hen med armene højt hævet over hovedet? Foran en hel politistyrke, som har mistet kaldet og den faglige stolthed og bare stempler ind og ud på faste klokkeslæt? Fandeme nej, og det er her kæden knækker.

- Jeg har hørt politidirektører sige, at vi har brugt for meget tid på at lytte til de få brokkerøve, og nu skal fokus sættes på de mange tilfredse, som ikke brokker sig. Det er så letkøbt. Det betyder reelt bare hold kæft og ret ind. For på den måde bliver alt kritik stemplet som brok, og ikke flertallets frustrationer. Og på den måde risikerer man at tabe en hel styrke af engagerede medarbejdere, som til- ▶

lader sig at være kritiske over for målebåndsstyring, men bare ignoreres. Det er dybt bekymrende - den generelle tro på, at der kan komme noget godt ud af at ytre sig som ansat, er totalt vingeskudt, fastslår formanden.

KREDSENE NEDLÆGGES

- I det længere perspektiv betyder det, som jeg også har advaret om, at politifaget risikerer at blive et knyttnæve- og discountarbejde, et møgpoliti sammenlignet med i dag, tilsat en række forkromede task forces, der kan det hele. Og i værste fald et politi, hvor en del af lederne ikke er politiuddannede. Vi er dybt afhængige af vores politiledere, og det er meget vigtigt, at netop den operationelle forståelse tegner politikredsens arbejde.
- På mange måder er vi i virkeligheden ved at nedlægge politikredsene som andet end en skrabet b-arbejdsplads, og den udvikling er kun lige begyndt. Men ingen tør sige det rent ud, eller fortælle det til politikerne.
- Jeg ved godt, at rigspolitchefen og Justitsministeriet vil få kaffen galt i halsen over den påstand. Det gjorde de også i sommer, da jeg advarede om det samme i en leder her i bladet. For der sker også rigtigt meget godt med politiet. Med moderniseringen og økonomiseringen af politiet. Jeg glæder mig også over alle de gode tendenser og sejre, vi har. For dem har vi mange af. Men der tabes lige så meget, og det tabes for dem, der er politiuddannede og skal levere varen. Den generelle pris er, for mig at se, trygheden, som kommer af at være synlige hos familien Danmark, når der er brug for os. Den tryghed kommer gennem nærvær og forebyggelse.

KNALDDYGTIGT RIGSPOLITI

- Og hvis nogen skulle være i tvivl - vi har en knalddygtig rigspolitchef og et rigspoliti med turbo på alle fronter. Øvelsen er at følge med dem om bord og præge udviklingen, for den er meget ensporet. Men det kræver også, at vi som forbund tør og kan, og opruster til at samarbejde. Det kræver nok også, at vi accepterer vilkårene, som de er i en globaliseret, individualiseret og digitaliseret verden. Jeg kan godt forstå, at hvis man sidder i et rigspoliti, som kører med 120 i timen, så er det svært at forholde sig til og bremse op, fordi man skal forhandle med en faglig organisation, som er nødt til at respektere de demokratiske processer, og som måske ikke helt er landet i 2013, når det handler om at agere hurtigt og fremadrettet. Det skal vi blive bedre til, fastslår Peter Ibsen.

TUNNELSYN OG JUHU-LEDELSE

- Vi tackler mange problemer i dag ved at give dem et andet navn, som gør, at de ikke er problemer. Det betyder ikke, at problemerne bliver løst - det er bare ordvalget og kommunikationen, som styrer smart uden om. Når der ikke er nogen patruljebiler, så hedder det sig, at vi har en strategi for bedre udnyttelse af ressourcerne. Ghettoer bliver til udsatte områder. Vold bliver til andre former for kriminalitet. Men billedet er det samme. Til uendelig og forståelig frustration hos de politifolk, som står med problemerne og gerne vil løse dem.
- Politiet, som organisation, er i dag fyldt med retorik og løftede arme, og meget lidt virkelighed. Politiet er hamrende godt til at fortælle, at responstiden er skåret med nogle sekunder, uden at fortælle den anden side af sagen, nemlig at det kun sker, fordi vi har fjernet stort set alt opsøgende arbejde undervejs. Tænk på al den forebyggelse, opklaring, viden og tryghed, som i virkeligheden går tabt, når politifolk sendes på gaden med krav om tunnelsyn. Det kan nemlig måles og sendes ud som pressemeddelelser om stadig hurtigere respons, stadig flottere måltal, men aldrig om alle de ting man ikke fik gravet op, opdagede undervejs, eller de folk, som fik at vide, at politiet ikke havde tid til at komme, fortsætter han.

FORBUNDET LEVERER GOD SERVICE

- Formanden ved godt, at han går for at være en pæn mand. For pæn og afdæmpet for de mest stridsomme medlemmer. Men for ham er det troen på forhandlinger og indflydelse ved bordet generelt, der er drivkraften - fremfor at sidde i det sure og højtråbende hjørne. Pænheden er dog over de seneste år stille og roligt filet ned.
- Når vi skal kæmpe et medlems sag, så koster det Politiforbundet en halv million kroner i advokatudgifter og flere års sagsbehandling, før vi får ret. Selv i de mest åbenlyse sager. Vi henter suverænt flest penge og hjælp hjem til vore medlemmer. Det er bare blevet dyrere og mere krævende, og vi skal altid gå den lange og hårde vej. Men det er poster, vi aldrig vil spare på. Kerneopgaverne skal løses.
- Faktum er, at intet længere løses pr. simpel fornuft. Det er enormt krævende at sikre selv den mindste retfærdighed. Maskinrummet i forbundet arbejder simpelthen på rødglødende overtid. Om det så er fejlagtige lønudbetalinger, småsager om erstatning, fejlagtige afskedigelser eller arbejds-skader.
- Al drift er sat op mod en mur af regler og paragraffer og

Politifaget risikerer at blive et knytnæve- og discountarbejde, et møgpoliti sammenlignet med i dag, tilsat en række forkromede task forces, der kan det hele. Og i værste fald et politi, hvor en del af lederne ikke er politiuddannede."

"eksperter", som holder møder og forsøger at skrive sig ud af problemerne. Arbejdsgiverne og Rigspolitiet er omgivet af eksplosivt voksende sekretariater, som vi skal kæmpe tunge papirkampe med og mod. I den forstand har medlemmerne aldrig haft mere brug for os, for der gives aldrig noget ved dørene fra arbejdsgiversiden. Tiden, hvor tingene blev løst i mindelighed med respekt for medarbejderen, er forbi, siger Peter Ibsen.

SAMLER OP PÅ ARBEJDSGIVERFEJL

Formanden ryster på hovedet.

- Men de voksende sekretariater er ikke garant for professionalismisme. De er besat af et stigende antal veluddannede mennesker, men vi oplever i stadig større grad, at de henvi- ser de ansatte til Politiforbundet, fordi de selv er i tvivl om reglerne. De mangler forståelsen for baggrunden og politi- faget, og vi oplever oftere og oftere, at vi må korrigere dem, fordi de har taget fejl.

- Vi siger ikke nej, selv om det jo egentlig er et ledelsesansvar at have styr på disse ting. Og det gør vi ikke, fordi det handler om vore medlemmer. Men det er bare påfaldende, som Politiforbundet bruges til at feje op og tage ansvar for de ubehagelige ting, fastslår han.

SMARTE EMBEDSMÆND

Det er så frustrationerne, prognosen og diagnosen. Ho vad vil du selv gøre ved det? Ho vad skal der gøres?

- Der skal nytænkes og re-tænkes. Min skrækvision er, at vi får et forbund uden reel indflydelse, som bare står i hjør- net og råber og skaber overskrifter om dårligdomme i sen- sationsform, som alligevel er glemt dagen efter.

- Et forbund som skændes internt i afmagt om alle de utal- lige frustrationer, der kommer af at være presset helt i bund på alle planer, og dermed også miste medlemmernes tillid.

- Vi skal lære at dokumentere problemer og komme med løsninger. Vi skal derop, hvor vores argumenter ikke kan modsiges og fejes under gulvtæppet. Som det er nu, og som jeg også var inde på før, så er strategien i alle ministe- rier og hos alle offentlige arbejdsgivere lige nu at bedøve problemerne i retorik. Eller blot sige, at det arbejder vi på, og vi kommer med en rapport eller en handleplan næste forår. Det virker, og virker enormt godt. Det er øjeblikkets mest effektive embedsmandsstrategi. Det skal vi geare os til at gå imod. Kommunikation og oprustning er strengt nødvendig, hvis vi skal sikre medlemmernes indflydelse og tillid, siger formanden.

BLÆST BAGUD

De beskrevne tilstande er ifølge formanden et bredt pro- blem i alle fagforeninger – i hvert fald dem med offentlige ansatte.

- Vi er blevet blæst bagover, kørt ned og banket på plads af ovenstående strategi. Vi har tabt faget som fokus, og den benhårde kamp for faget. Se selv på, hvor meget der bliver og er blevet talt om velfærd. Vi leverer den velfærd, vores medlemmer leverer den. Men fokus har været på løn og dårligdomme, og ikke på, hvordan vi fremadrettet redder og forbedrer faget. Derfor står kommuner og stat i dag klar med nedskæringer alle de steder, hvor velfær- den leveres, og oprustning på alle de planer, som hand- ler om at dokumentere og udarbejde strategier, og hvad ved jeg. Fagligheden er den store taber. Og derfor er der en grim, grim ånd, som jeg ser det, i hele samfundet, en næsten nedladende holdning til netop de faggrupper, som løfter velfærden og har kontakten med borgerne. Også på Christiansborg, og i en politisk sammensætning, hvor næsten alle kommer fra samme universitetsuddannelse og tænker ens. Man får næsten fornemmelsen af, at faggrup- per som politifolk, sygeplejersker, lærere og læger befinder sig på et evolutionært lavere trin, end dem som har en kan- didatgrad. En ånd af disrespekt og manglende vilje til at investere i netop fagligheden og dermed velfærden. Det er helt absurd, fastslår Peter Ibsen.

- Vi er simpelthen nødt til at sadle om. Vi er som fag- ▶

På mange måder er vi i virkeligheden ved at nedlægge politikredsene som andet end en skrabet b-arbejdsplads, og den udvikling er kun lige begyndt. Men ingen tør sige det rent ud!"

lige organisationer nødt til at dræbe den skadelige ånd og tale vores fag op. Hjælpe med efteruddannelse og ekstra kompetencer, men først og fremmest fokusere på og være stolte af faget. Løfte det. Hvis vi ikke gør det, er nedturen først begyndt, og vore medlemmer kommer til at betale prisen.

- Det her handler ikke om os selv eller vores egen lille tilidsmands-andedam. Det handler om vores medlemmer, offentlig service og om samfundsansvar. Vi skal droppe den evige beskrivelse af egne processer og mødekultur og gå i flæsket på den skadelige ånd. Det kræver nok en friere og mere udadventt kommunikation, og det kræver nytænkning. Men toget er ved at køre, og det er altså os, der står på perronen, sammen med tusindvis af medlemmer og millioner af borgere, som kunne få det meget bedre for de samme penge, siger Peter Ibsen.

STOP KLYNKERIET SOM STRATEGI

- Jeg tror, vi er nødt til at sætte os sammen, på tværs af organisationer og faglige grænser, og opruste på fagets og velfærdssamfundets vegne. Der er nemlig intet tegn på, at fornuften skal komme andre steder fra end fra os.

- Lige nu er vi fanget i et spind, hvor vi på tværs af fagforbund hele tiden kan påpege stadig flere psykiske arbejds-skader, stress, manglende ytringsfrihed og meget andet. Fag for fag. Hver for sig. Det har vi gjort i årevis, men det flytter bare ikke tingene. Tværtimod har vi overmættet borgerne med så mange dårligdomme, at de ikke lytter længe-re. Og modparten, som burde være en medpart, har lært at feje kritikken ind under gulvtæppet. Jeg mangler den store

forkromede og ansvarlige løsning, hvor vi, fagorganisationerne, tager teten på vore fags og velfærdens vegne, fastslår Peter Ibsen.

HAR BRUG FOR AKADEMIKERE

- Det er ikke fordi, jeg vil have politiet tilbage til verden af i går. Politiet og al anden offentlig service skal udvikles og moderniseres. Men faget skal følge med. Faget skal udvikles og respekteres. Det er heller ikke et angreb på akademikere og andre faggrupper, som jeg ofte får skudt i skoen.

- Vi skal supplere med andre faggrupper og viden. Vi har hårdt brug for at indarbejde den viden, som en lang række akademiske uddannelser bidrager med. Men vi har ikke brug for en invasion af papirskubbere og oppustede sekretariater på bekostning af faget. Vi har brug for viden, forskning og innovation hånd i hånd med faget, siger Peter Ibsen.

Der går ifølge formanden en rød tråd fra ovenstående til den overenskomst, som forhandles i disse dage på det offentliges vegne – og som måske resulterer i et forlig omkring den 10. februar.

- Finansministeren, repræsenteret ved Moderniseringsstyrelsen, har forberedt sig enormt godt. Vi ved alle, at løn-kamp er en død sild i disse år. Forhandlingerne bliver alene en kamp om at sikre reallønnen. Men hvad værre er, er sådan set angrebet på reguleringsordningen og det voldsomt smarte angreb på lærernes rettigheder, som er sikret folkelig opbakning med kommunikativ nedslidning i medi-erne.

- Arbejdsgiveren vil enormt gerne afskaffe reguleringsordningen, fordi arbejdsgiveren ved, at den bliver dyr fremadrettet, netop fordi den vil redde offentlige lønninger i en tid, hvor fagene og deres medarbejdere bliver banket i bund. Men fordi ordningen har været negativ gennem et par overenskomster, udnytter man stemningen til at forsøge at afskaffe noget, som i virkeligheden kan blive en redningsplanke for alle offentlige ansatte i fremtiden.

- Her kommer de største slag til at stå, sammen med klare angreb på ekstrabetaling, for eksempel arbejde på skæve tidpunkter og andre af de rimeligheder, som følger med at skulle stille på arbejde nytårsaften, mens andre holder fri, fortæller Peter Ibsen.

BEVAR REGULERING

Han tør af samme grund ikke love, at der bliver et forlig. Det bliver i hvert fald svært og dyrt at lande udspillet om reguleringsordningen.

Man får næsten fornemmelsen af, at faggrupper som politifolk, sygeplejersker, lærere og læger befinder sig på et evolutionært lavere trin, end dem som har en kandidatgrad. Det er helt absurd, fastslår Peter Ibsen.

- Vi skylder simpelthen alle fremtidige ansatte at kæmpe hårdt her. Det kan være svært at se, der hvor vi står nu, og med de negative konsekvenser reguleringsordningen har p.t. - men tro mig, den er et medlemsgode og helt nødvendig. Og forsvinder den først, kommer den aldrig igen, siger han.

FORNYELSE, TAK

Ifølge Peter Ibsen står fagforeningerne – herunder Politiforbundet – således over for de største udfordringer i mange, mange år.

- Vi vil gerne med ved bordet, vi vil gerne høres, og vi ved, at vi er uundværlige. Vi skal altså også følge trop med tiden, tidens udfordringer og måde at kommunikere på. Vi skal spille op mod helt andre arbejdsgivere og et helt andet embedsværk. Og vi skal være med og tage ansvar for udviklingen, også den svære. Det kræver, at vi tør se udfordringerne i øjnene, tør melde åbent ud og drive fagforening anno 2013 og ikke 2003. Der er en verden til forskel, siger han.

MEDLEMMERNE I CENTRUM

Det er egentlig sådan, Peter Ibsen ser den store generelle udfordring for 2013 og de kommende år. Som kampen for at finde et nyt fagligt fodfæste og for at sætte faget og medlemmerne tilbage i centrum.

Om det fortsat bliver med ham selv ved roret vides ikke.

Men udfordringen er påtrængende, uanset hvem der svinger taktstokken.

- Vores held er, at vi har fantastiske dygtige medlemmer, og repræsenterer faggrupper, som gør et helt utroligt og vigtigt arbejde. Som dagligt gør det mere end fremragende. Den del skal honoreres fra organisationerne bag. Med medlemmerne i ryggen har vi sådan set sandheden og virkeligheden på vores side - og borgerne ligeså, for det er deres oplevelser, som vores medlemmer er tæt på.

- Den sandhed skal løftes videre til Christiansborg og ind i arbejdsgivernes strategier. Det lyder ligetil. Men det er en stor udfordring.

FUP ELLER FAKTA

- Her tænker jeg blandt andet på "Fup eller Fakta" undersøgelsen, som Politiforbundet og Rigspolitiet lavede i fællesskab sidste år. Samme undersøgelse blev til, fordi Rigspolitiet netop fastslog, at forbundet ikke havde ret i, at det gik dårligt ude i politikredsene på flere afgørende områder. Undersøgelsen mere end dokumenterede, at Politiforbundet havde ret.

- Siden er der blevet stille, og jeg har intet hørt til konsekvenserne af de adspurgte politifolks dokumentation af problemer med måltal, ytringsfrihed, ledelseslag og meget mere. I stedet er det, så vidt, blevet til enkelte mangler i forhold til materiel. Der er altså et stykke vej endnu, fastslår formanden. ■

09. JAN.

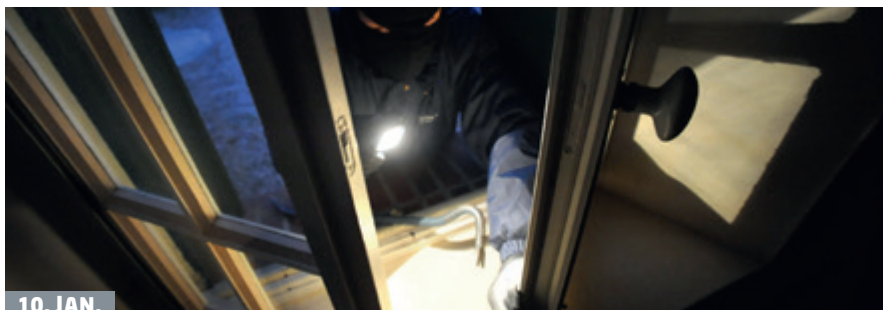
Hver tredje borger: Politiet har ikke ressourcer nok

MENINGSMÅLING Tilliden til politiet i Danmark er nedadgående. For selv om 80 procent af danskerne mener, at politiet gør et godt stykke arbejde, så tror en del af dem ikke på, at politiet har ressourcer til at komme, når der er brug for det. Det viser en meningsmåling, Megafon har lavet for Politiken og TV2.

Således tror 36 procent af danskerne ikke på, at politiet kommer, når der er behov for det.

Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg skriver i en mail til politiken.dk:

- Vi er naturligvis glade for, at de fleste oplever, at vi kommer, når de har behov for det. Men arbejdet med at optimere politiets indsats er slet ikke slut endnu, og vi tror på, at vi fremover kan skabe endnu større tilfredshed i befolkningen. Målingen viser, at mere end halvdelen af danskerne ikke har tillid til, at politiet har ressourcer til at løse dets opgaver. Men rigspolitichefen vil ikke kommentere på spørgsmålet om, hvorvidt politiets ressourcer hænger sammen med de opgaver, organisationen skal løse. Politiets budget er et politisk spørgsmål og bliver fastlagt fra regeringen og Folketingets side. I Sverige går udviklingen i den modsatte retning. 65 procent af befolkningen har stor eller ganske stor tillid til politiet. I 2006 var det tilsvarende tal 55 procent.

10. JAN.

Mål for 2013 er sat i søen

MÅLTAL Selv om det ifølge en professor er "blottet for fornuft" at gøre landets øverste politichef ansvarlig for antallet af forbrydelser - så fortsætter Justitsministeriet netop den kurs. Indbrud i private hjem skal i 2013 falde med mindst to procent i forhold til gennemsnittet de foregående år. Denne forventning kan læses i Justitsministeriets resultatlønskontrakt med rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg, og meningen er så, at han sørger for, at de enkelte politikredse leverer varen. Det skriver politiken.dk - Vi er fuldt ud klar over, at politiets indsats ikke er det eneste, der påvir-

ker kriminaliteten, men politiets arbejde har en væsentlig betydning, og vi ønsker også på det område at sætte klare mål for effekten af politiets arbejde, siger økonomichef Nikolaj Veje til politiken.dk.

Flere forskere har i de senere år kritiseret det offentlige brug af måltal. Blandt andet har tidligere professor Verner C. Petersen, i DANSK POLITI (nr. 9/2012), kaldt brugen af samme for kollektivt idioti, ligesom fagbladet har skrevet om politifolks oplevelse af jagen på måltal.

LÆS ARTIKLERNE PÅ: WWW.DANSK-POLITI.DK

17. JAN.

Nordsjællands Politi rykker rundt på sine folk

SPAREØVELSE Nordsjællands Politi bliver færre og færre medarbejdere, fordi kredsen skal spare, hvad der svarer til 60 årsværk frem mod 2014. Nogle af besparelserne er fundet gennem frivillige fratrædelser og stillinger, der ikke genbesættes, mens andre besparelser skal findes gennem færre lejeudgifter og effektiviseringer. Derfor skal omkring 100 ansatte i Nordsjællands Politi rykke til en anden politistation i kredsen inden for nærmeste fremtid. Til sommer lukker politistatio-

nen i Hørsholm, hvor Hunde- og Færdselsafdelingerne holder til. Disse afdelinger flytter til Station Midt i Hillerød, mens politianklagerne i Hillerød samles med deres kolleger i Helsingør. Nordsjællands Politis servicecenter, flytter fra Hillerød til Helsingør og bliver placeret i nærheden af vagtcentralen. Desuden vil omkring 20 politifolk blive omplaceret til andre afdelinger. Nærpolitistationen i Helsingør vil måske også blive lukket, oplyser Nordsjællands Politiforening.

10. JAN.

Det kan være dyrt at skære i politiets budgetter

COST-BENEFIT Finanskrisen har sat sine tydelige spor i USA – arbejdsløshed og fattigdom går hånd i hånd med nedskæringer i den offentlige sektor, blandt andet på politiets budgetter. Men er der reelt noget at spare ved at skære ned på dem, som håndhæver lov og orden? Det har en gruppe amerikanske forskere sat sig for at undersøge, skriver det amerikanske magasin The Police Chief. Gennem cost-benefit-analyser har for-

skerne analyseret på, hvad en gennemsnitsforbrydelse koster og holdt dette tal op imod, hvad nedskæringer i politistyrken betyder for kriminalitetsudviklingen. Forskerne kom frem til, at en reduktion af politibudgettet i Philadelphia med 2,5 procent ville reducere politistyrken med 5,3 procent – og dermed spare godt 13 millioner dollar. Dette ville medføre en øgning i antallet af forbrydelser, som ville koste samfun-

det mellem 80 og 163 millioner dollar. Kriminaliteten i Philadelphia i 2009 kostede, ifølge forskernes udregninger, samfundet 4,4 milliarder dollar. Forskernes konklusioner har dog nogle begrænsninger. Årsagssammenhænge mellem politiresourcer og kriminalitet er ikke fuldt ud bevist, men støttes ifølge magasinet af en stadig stigende mængde af forskning.

14. JAN.

RAPPORT Der er ikke dokumentation for, at POLVAGT sænker antallet af for korte fridage hos de ansatte i politiet. Systemet blev ellers indført for at fremskaffe en bedre tjenesteplanlægning, så de penge, der tidligere blev brugt på udbetaling af kompensationer, kunne bruges andre steder. Men den effekt er udeblevet. Det kan man læse i en rapport fra 2012, som Rigsrevisionen har udarbejdet. Her fremgår det, at der ved revisionens afslutning i maj 2012 ikke forelå data, der gjorde det muligt at afgøre, om konceptet havde ført til færre for korte fridage. Rigspolitiet forklarer til dels den manglende doku-

mentation med, at medarbejderne hidtil kun er blevet kompenseret, hvis de har anmodet om det, og at disse anmodninger kunne ske flere måneder efter afholdelsen af den for korte fridag. Denne måde at afregne kompensationerne på bliver nu tilrettet, så det bliver muligt at kompensere medarbejderne automatisk - og altså umiddelbart efter - en for kort fridag. Med denne ændring bliver det muligt at trække aktuelle data ud vedrørende antallet af for korte fridage, lyder det fra Rigspolitiet, som desuden peger på tal, der viser, at antallet af kompensationer fra for korte fridage er reduceret væsentligt i de senere år.

2013: Færre ledere, bedre it, mere intelligente måltal og et beredskab under lup

- Du bør også skrive om, hvor godt et år 2012 har været for dansk politi. Ikke siden først i 1980'erne har kriminalitetsniveauet været lavere, borgerne føler sig trygge som aldrig før, og vi har fået nedbragt antallet af indbrudsanmeldelser. Sådan sagde rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg, da DANSK POLITI lagde vejen forbi for et nytårsinterview. Her på fagbladet har vi dog valgt at fokusere på kollegernes arbejdsvilkår, og hvad der venter dem af forandringer i det nye år.

AF KARINA BJØRNHOLDT

MÅL- OG RESULTATSTYRING

Måltalsdebatten fyldte en del i det forgangne år. I den forbindelse lovede du, at det skal være slut med eksempler på kredse, som sidst på året jager måltal for måltallenes skyld. Du udtalte også, at det er et ledelsesansvar at sørge for, at måltallene giver mening – også nedad i systemet. Hvordan vil du sikre dette i 2013, så dine ansatte bliver mindre frustrerede?

- Vi har i koncernledelsen, og i andre fora, talt rigtigt meget om, at det er vigtigt at arbejdet med at nå de mål, som man skal opfylde i løbet af et år, foregår løbende. Det er ikke meningen, at man først går i gang med at nå sine mål sidst på året og bliver nødt til at hive alle sine folk væk fra det, de er i gang med. Den diskussion, der har været om måltallene i 2012, har været rigtig god, for den har sat fokus på, at de strategiske måltal skal understøtte opgaven og ikke omvendt, samt at de, som udfører arbejdet, skal have indflydelse på, hvordan man opnår målene. Men når det så er sagt, er det også vigtigt at slå fast, at mål- og resultatstyringen har været med til at nå de seneste års gode resultater – ikke mindst i 2012. Det giver god mening at have nogle pejlepunkter at gå efter. Det hjælper os til at nå det, vi gerne vil, og som forventes og forlanges af os fra samfundets side.

Rigspolitiet vil iværksætte et arbejde med at videreudvikle mål- og resultatstyringsmetoden, så den bliver mere nuanceret og intelligent. Hvad indebærer det helt konkret?

- I 2013 arbejder vi eksempelvis med tryghed i udsatte boligområder. Det

står som et mål i min og i politidirektørernes kontrakter. Vi vil lave et tryghedsindeks i stedet for bare at måle på antallet af anmeldelser og sigtelser. Vi vil løbende spørge beboerne i de særligt udsatte boligområder om, hvordan de opfatter tryghedsituationen, så vi laver målinger, som er relevante for vores arbejde. Målinger, som er nuancerede og giver god mening. Der skal konstant arbejdes med at udvikle relevante målemetoder i politiet, og det er i den forbindelse vigtigt, at man som medarbejder kan se sig selv i det. Omvendt må man også forvente, at man ikke hele tiden kan arbejde med det, som man finder mest interessant. Nogle gange er der andre opgaver, som skal løses, og som man ikke lige jubler over. Men det er et vilkår for os alle.

Du har givet tilsagn om at inddrage Politiforbundet. Hvordan vil du gøre det?

- Vi har aftalt, at på vores næste møde i det Centrale Samarbejdsudvalg (CSU), hvor Politiforbundet, HK og andre organisationer har en plads, har vi mål- og resultatstyring som tema. Det er i øvrigt noget, som vi løbende taler med forbundet om. Alle skal kunne komme med deres synspunkter, og jeg tror, at man vil se en konstant udvikling på området i de kommende år.

FUP ELLER FAKTA

Rigspolitiet og Politiforbundet tog i efteråret på en fælles "Fup eller Fakta"-rundtur i kredsene. Formålet var at få en ærlig tilbagemelding om tingenes tilstand i politiet anno 2012 fra folkene i frontlinjen. Hvilket indtryk gjorde tilbagemeldingerne på dig?

- Mange af de tilbagemeldinger, der kom, svarerede meget godt til den fornemmelse, jeg selv får, når jeg tager rundt i kredsene. Der var nok nogle af udsagnene, som var barskere, end jeg havde forestillet mig. De centrerede sig for eksempel om materiel og gav os en god fornemmelse af, hvordan folk oplever materielsituationen, uanset hvordan det reelt forholder sig. Vi har kigget på området bagefter og kan se, at vi har nok skudsikre veste i dansk politi – men det handler naturligvis også om, at de er distribueret rundt på den rette måde og er tilgængelige. Med hensyn til køretøjsområdet har vi i 2012 lavet en politik for, hvornår man udskifter køretøjerne, alt efter hvad de bruges til. Politikken bliver rullet ud i løbet af 2013, og så vil man se, at det nye system er meget bedre end det gamle, og udskiftningen sker meget mere kontinuerligt. Der er ingen tvivl om, at nogle har oplevet, at det ikke har været godt i deres respektive kredse, men på længere sigt – ind i 2014 – er jeg sikker på, at vi har fået meget bedre styr på vores vognpark end nogensinde før.

Hvordan kommer medarbejdere til at mærke, at du nu kender til de aktuelle problemstillinger og frustrationer i dansk politi fra første parket?

- Mange medarbejdere sagde eksempelvis, at vi er for mange ledere i politiet, og at lederne ikke altid er faglige nok. Netop den problemstilling adresserer vi med det initiativ, som vi tager her i 2013 med en lederreform, hvor vi ser på, hvor mange ledere vi bør være, og hvor mange niveauer vi skal have. Udsagnene fra "Fup eller Fakta"-rundturen har spillet ind i mange ▶

Nu har vi været igennem så mange moderniseringer, effektiviseringer og reduktioner af menig mand, så nu er det i høj grad relevant at se på antallet af ledere."

af de initiativer, som vi har i støbeskeen, og har understøttet os i, at det er de rigtige områder, vi er i færd med at gøre noget ved. Udsagnene passer faktisk som fod i hose med mange af de strategiske beslutninger, som vi allerede har truffet, men gør i høj grad også, at Rigspolitiet tænker videre over, hvordan vi kan gøre tingene bedre.

POLITIANALYSERNE

Sidste år var også præget af politianalyserne, og I er nu i fuld gang med implementeringen af de fire første projekter. I den forbindelse står flere medarbejdere over for en forflyttelse, fordi NITEC, KTC og tungtvognsområdet samles på færre lokaliteter. Hvordan tager I hensyn til disse kolleger?

- Først og fremmest er vi helt sikre på, at det er de fagligt rigtige løsninger, som vi har valgt – at strukturen og organiseringen skal tilgodese fagligheden. Men det er klart, at det er en udfordring og en problemstilling for de folk, der eventuelt skal flytte arbejdssted, have nye kolleger og måske også skal til at løse nye opgaver. I den forbindelse er det utroligt vigtigt, at vi tager hensyn, og giver folk ordentlig vejledning og gode muligheder. Vi arbejder hårdt på, at de folk, som eksempelvis arbejder i NITEC i Jylland, får nogle valgmuligheder, så de ikke skal flytte hele familien til København.

Det bliver meget få – om nogle – medarbejdere, som får virkelig store gener som følge af centraliseringen og regionaliseringen og må flytte fra den ene ende af landet til den anden.

I 2013 går I videre med beredskabsområdet. Hvilke forventninger har du til det?

- Det er et ekstremt vigtigt område for dansk politi. Det handler jo om politiets parathed til at håndtere store, uvarslede hændelser, hvor menneskeliv er på spil – lige fra terror, en stor naturkatastrofe, en demonstration der går amok, eller store røverier a la det på Vestegnen for nogle år siden. Vi har blandt andet ladet os inspirere af rapporten om norsk politis håndtering af Utøya. Vi undersøger, hvad der skal til af strategi, ledelse, kompetencer, struktur, teknologi, logistik med mere i sådanne situationer. I løbet af foråret vil analysen være klar og pege på, hvor vi er stærke, og hvor vi skal forbedre os. Jeg vil tro, at vi begynder implementeringen, af hvad vi beslutter på baggrund af analysen, i indeværende år.

LEADERSHIP PIPELINE

I har en lederreform og et ledelsesprojekt (Leadership Pipeline) i støbeskeen i 2013. Hvad indebærer disse?

- Vi er så småt i gang med nogle pilotprojekter, som skal gøre os klogere på,

hvor mange ledere, politiet har brug for. Hvad passer til vores opgaver? Der kommer ikke noget nyt og kæmpestort som en ny modelpolitikreds, men det kan være, at der kommer nogle justeringer i forhold til, hvordan man er organiseret ude i kredsene. Nu har vi været igennem så mange moderniseringer, effektiviseringer og reduktioner af menig mand, så nu er det i høj grad relevant at se på antallet af ledere. Vi er i dag én leder til knap ti medarbejdere. Det er mange ledere. Men det er ikke sådan, at vi ikke har brug for folk og deres viden og erfaring. Det har vi i høj grad. De kompetencer skal gerne bruges andre steder i dansk politi, hvis man ikke længere skal være leder. Hvordan lederreformen skal finansieres, i forbindelse med eventuelle omklassificeringer, er for tidligt at tale om. I første omgang er jeg optaget af at skabe de rigtige forudsætninger, den rigtige ledelse på det rigtige niveau. Jeg er desuden optaget af at lave karrierestiger for medarbejdere, der ikke ønsker at være ledere. Er man en god efterforsker, en dygtig mand i beredskabet eller en dygtig mand i lokalpolitiet, skal der også være mulighed for at udvikle ens særlige kompetencer. Karriere er ikke kun lig med at blive leder.

I enden af lederreformen ligger så Leadership Pipeline, som klæder ▶

Optaget på Politiskolen hænger uløseligt sammen med, hvor mange politifolk, der holder op eller går på pension, fordi vi har et budget, der skal hænge sammen. Det kan godt give mig lidt grå hår, for hvis denne udvikling fortsætter, risikerer vi, at folk skal arbejde i skiftetjeneste i en stadig højere alder. Det bliver hårdere vilkår.

Udsagnene fra "Fup eller Fakta"-rundturen har spillet ind i mange af de initiativer, som vi har i støbeskeen, og har understøttet os i, at det er de rigtige områder, vi er i færd med at gøre noget ved."

lederne bedre på til deres opgaver. Men dette tiltag bliver først rullet ud, når vi ved, hvor mange ledere vi skal være. Jeg forventer, at vi er færdige med projektet om lederreformen, når året er omme, og så går vi i gang med at implementere Leadership Pipeline som nyt ledelsesgrundlag.

IT
2012 var et år, der it-mæssigt stod i POLSAG's og POLVAGT's tegn. Er du tilfreds med, hvordan POLVAGT fungerer for dine medarbejdere nu, eller er der stadigvæk plads til forbedringer?

- Der er stadig plads til, at POLVAGT skal udvikle sig. Københavns Politi er eksempelvis i gang med et projekt, der sætter fokus på de særlige udfordringer, som kredsen har på grund af sin størrelse. Jeg har efterhånden været rundt i de fleste kredse, og det går meget bedre, men der skal sættes ind flere steder: Den enkelte medarbejder skal uddannes bedre i systemet, og lederne skal trænes mere i at vagtplanlægge i POLVAGT. Vi bruger alt for mange kræfter på det i dag. Desuden er Rigspolitiet og Politiforbundet blevet enige om en såkaldt fleksibilitets-pakke (der træder i kraft pr. 1. april, red.), som indebærer en større fleksibilitet i forhold til arbejdstidsreglerne. Det betyder eksempelvis, at medarbejderne

kan fravælge at få kompensation ved bytning af vagter, som kolliderer med arbejdstidsreglerne.

POLSAG fik trukket stikket i februar 2012, og medarbejderne måtte vende tilbage til det gamle POLSAS. Men hvornår får dansk politi et moderne, elektronisk sagsbehandlingssystem?

- It er et særligt fokusområde i 2013. Arbejdspladserne i politiet skal forbedres og gøres mere tidssvarende. I år skal vi både forbedre vores it-arbejdspladser ved blandt andet at implementere et nyt mobilitetskoncept og et nyt trådløst netværkskoncept, som gør det muligt at læse arbejdsmail fra alle pc'er med netadgang, og som giver trådløs adgang til politiets net. Vi vil også implementere en løsning, som betyder, at antallet af passwords reduceres kraftigt.

- Vi skal desuden have styr på, hvad der skal ske efter POLSAG-programmet. En plan vi kan præsentere snart. Men det bliver et helt andet projekt end POLSAG, der var én kæmpe stor løsning. Den nye løsning bliver mere modulbaseret, hvor vi maver os fremad fra det ene til det andet mål og benytter os af de erfaringer, vi drog af POLSAG. Sideløbende skal der ske en opgradering af POLSAS, så det fungerer godt i den tid, hvor der stadig er behov for at benytte systemet. I 2013

skal medarbejderne i det hele taget gerne føle, at deres tilværelse på det teknologiske område bliver nemmere.

REKRUTTERING

I 2013 ansætter Rigspolitiet kun 192 nye politielever. Det er en halvering i forhold til det planlagte optag. Er det en tendens, som fortsætter – at skolen ikke kan regne med et fast årligt optag af elever, fordi det afhænger af kolleger, der lader sig pensionere?

- Ja, det handler om, at der ikke er en særlig stor afgang fra politiet. Folk bliver i styrken i længere tid, efter at den pligtige afgangsalder er blevet afskaffet ved OK11. Det er en stor udfordring. Det var arbejdsgiversiden - regeringen - som ønskede at afskaffe den pligtige afgangsalder, fordi den mente, at det er vigtigt for samfundet, at folk skal have mulighed for at arbejde længere. Fair nok. Men det indebærer nogle særlige udfordringer for politiet, fordi vi er en arbejdsplads, hvor vi skal kunne arbejde i skift på alle tider af døgnet, og derfor indebærer det nogle særlige udfordringer for os, hvis gennemsnitsalderen hele tiden stiger. Med den lønstruktur, vi har i dag, bliver politifolk dyrere og dyrere, jo ældre de bliver, og det er måske ikke altid proportionalt med det, de kan præstere, hvormod det er langt mindre udgiftskrævende at få folk ind på skolen. Derfor bliver vi nødt til at tage vores seniorpolitik meget alvorlig og tale med folk på et tidligt tidspunkt i deres karriere. Optaget på Politiskolen hænger uløseligt sammen med, hvor mange politifolk, der holder op eller går på pension, fordi vi har et budget, der skal hænge sammen. Det kan godt give mig lidt grå hår, for hvis denne udvikling fortsætter, risikerer vi, at folk skal arbejde i skiftetjeneste i en stadig højere alder. Det bliver hårdere vilkår. ■

Popermo

– vores forsikring – fylder 50

Historien om et forsikringselskab - af adm. direktør Klaus Delman

Popermos historie er fortællingen om den grimme ælling, der blev til en svane.

Mange ældre politifolk kender historien om, hvordan Politipersonalets Motorkøretøjsforsikring - som Popermo hed oprindeligt – blev grundlagt. Popermo fylder 50 år den 8. februar, og i et jubilæumsår er det relevant at genfortælle historien.

En ganske lille kreds af odenseanske politifolk fik tilbage i 1962 ideen om, at politifolk kunne forsikre sig billigere end andre persongrupper i samfundet. De mente ganske enkelt, at de var bedre billister, og at de lavede færre og mindre skader end de øvrige billister i Danmark. Erstatningsudgifterne ville være lavere, og dermed behøvede man ikke at betale så høje priser, som man gjorde i de traditionelle selskaber.

Starten var besværlig. Det krævede kapital at starte et forsikringselskab, og hvor kunne den skaffes? Det var slet ikke sikkert, at de potentielle medlemmer var parate til at stille kapital til rådighed, før de kunne tegne en forsikring. Forsikringsrådet stillede krav om en vis minimumskapital, så alene af den grund var det under alle omstændigheder umuligt at få tilladelse til at tegne både ansvars- og kaskoforsikring.

Stifterne troede på, at det var muligt at få tilstrækkelige mange politifolk til at indbetale 100 kr. og samtidig bede dem om at give en garantiforskrivning på yderligere 100 kr. pr. person. Dermed kunne man komme i gang med at tegne kaskoforsikring for biler. Stifterne manglede blot et forsikringselskab, der var parat til at tegne ansvarsforsikringen for de samme biler til en konkurrencedygtig pris.

Stifternes optimisme blev belønnet af deres kolleger og af Fjerde Søforsikring i København, som blev den forsikringsfaglige partner. Andre var mere tvivlende, herunder branchesammenslutningen Assurandørsocietetet. Herfra ønskede man lidt sarkastisk "held og lykke med projektet, vi er uden tro på, at det vil lykkes".

Den 8. februar 1963 fandt den stiftende generalforsamling sted. Et par dage efter konstituerede bestyrelsen sig med nyligt afdøde Oscar Andersen som formand. Aviserne - og især et enkelt københavnsk dagblad - gjorde i diverse avisartikler, hvad de kunne for at skabe tvivl om projektet. Men allerede senere i februar kunne samme dagblad meddele, at 1500 politifolk havde sagt ja til at være garanter. Dermed var projektet lykkedes.

I starten blev Popermo drevet under beskedne kår. Kontoret lå i direktørens lejlighed, skrivemaskinen var lejet, og ingen havde erfaring med forsikring. I foråret blev der etableret et kontor i det centrale Odense, og personale blev ansat. Men bestyrelse og direktion kunne ikke altid enes, og i 1967 skiftede selskabet formand og direktør. Niels Jørn Ramsing blev ny direktør, og han havde fornøden faglig ballast til at få selskabet på rette kurs, og den ny formand Jens Kejlhof havde tillige den fornødne gennemslagskraft over for de delegerede. De følgende år stod i konsolideringens tegn.

I jubilæumsåret viser Popermo sine flotte, udvoksede vinger.

Popermo er blandt de mest solide i branchen og arbejder strategisk på at imødekomme medlemmernes behov for forsikringer. Et arbejde der de seneste 12 år har været ledet af bestyrelsesformand Ole Weiss.

Gennem årene har Popermo haft 6 bestyrelsesformænd og 4 direktører. Det har givet kontinuitet i selskabet, en kontinuitet der sikrer kvaliteten i det daglige arbejde. Popermo passerer i jubilæumsåret en omsætning på 200 mio. kr. og har nu en egenkapital på knap 400 mio. kr.

Med andre ord er fundamentet til endnu 50 år lagt.

På jubilæumsdagen den 8. februar er der reception fra kl. 12-15 i vores domicil på C.F. Tietgens Boulevard 38, 5220 Odense SØ.

Vi glæder os til at hilse på vores medlemmer.

Kredsen der udfordres af rockere, bold og mange elever på skolebænken

Rockerne

Chefpolitiinspektør Thomas Prip:

- Vi er jo ramt af at have to rocker-chapters her i Esbjerg. De slog sig ned i byen i sensommeren 2011 med ganske kort varsel, og det førte til flere sammenstød mellem de to grupper. Vi fik ret hurtigt sat en indsats i værk. Vores efterforskning er proaktiv samtidigt med, at vi kører en tryghedsskabende indsats via ekstra patruljer. Det gør, at vi kan reagere hurtigt af hensyn til borgene, men også af hensyn til vores egne folks sikkerhed. Vi kører dog ikke hele tiden med forøget beredskab - vi tilpasser løbende indsatsen i forhold til det aktuelle trusselsbillede. Alle bidrager til den ekstra indsats. Det betyder, at man kan få patruljeforpligtelser i andre køredistrikter end ens eget. Det fungerer fint, selv om det naturligvis godt kan være irriterende for personalet at blive rykket rundt, men jeg tror, at der er en stor forståelse for, hvorfor vi er nødt til det.

*Politiinspektør Svend Erik Larsen,
linjefor chef for beredskabet:*

- Vi er i perioder hårdt ramt af rocker-situationen. Den bruger vi rigtig mange ressourcer på. Bandidos og Hells Angels bor blot to-tre kilometer fra hinanden, og deres ankomst til Esbjerg har haft sin afsmitning på nattelivet, når de har skullet markere deres territorier. Det er svært at sige, om der er kommet mere hash og flere stoffer, men det er i hvert fald ikke mit indtryk, at der er kommet mindre.

*Politibetjentene Morten Jeppesen og
Thomas Wolf, beredskabet:*

- Bandidos ser vi dagligt. Størstedelen

er lokale, og de er ret fremme i skoene. De er dog ikke flere, end vi kan holde styr på dem. Hells Angels er mere topstyret, og mange af deres medlemmer er blevet "udstationeret" i Esbjerg. Vi har et godt samarbejde med restauratørerne i byen, som kører nul-tolerance over for rockerne. De vil ikke have rockerne ind overhovedet, men så hænger de bare ud uden for værtshusene. Efter rockerne er kommet til byen, er salget af stoffer umiddelbart blevet mere åbenlyst og organiseret. Der er blandt andet dukket hashklubber op med faste åbningstider.

Bandidos og Hells Angels er rykket ind i Esbjerg med hver sin afdeling. De to grupper kommer op at toppes med jævne mellemrum, ligesom handlen med hash og stoffer virker mere åbenlys.

Læg dertil to Superligaklubber, hvor nogle af Esbjergs supportere er begyndt at te sig på uheldig vis. Derudover har politikredsen i det syd- og sønderjyske historisk mange politielever, som er tilbage på skolebænken i Brøndbyøster på samme tid, og det trækker veksler på resten af styrken.

DANSK POLITI besøgte politigården i Esbjerg og talte med chefpolitiinspektøren, linjechefer, efterforskere og politibetjente om dagligdagens udfordringer.

FOTO: SCANPIX

Superligakampene

Chefpolitiinspektør Thomas Prip:

- Kredsen har to Superligaklubber – Esbjerg FB og Sønderjyske – og det kræver meget planlægning. Specielt hvis kampene flyttes. Det sker heldigvis ikke særligt tit. Vi planlægger efter det oprindelige kamptidspunkt, og sætter ikke folk ud til flere dage ad gangen. Men dialogkonceptet fungerer rigtig godt, synes jeg.

Politiinspektør Svend Erik Larsen, linjechef for beredskabet:

- Sønderjyske har ingen voldelige supportere, men Esbjerg har 40-50 stykker, som tér sig. Vi ved, at nogle af dem har kontakter til rockermiljøet, men vi ved ikke i hvor høj grad. Superligakampene

er en belastning for os. Tidligere kunne man nøjes med at sende en patrulje et smut forbi stadion samt sørge for færdselsregulering i samarbejde med Hjemmeværnet, men i dag er der tale om en decideret beredskabsindsats med dobbelt setup i form af både dialog-

betjente og beredskab. Det er en ressourceopgave. Det ulmer blandt andet meget, når FCK og Brøndby er på besøg, men det er indtil videre lykkedes os at tage det meste i opløbet.

OM SYD- OG SØNDERJYLLANDS POLITI

- Kredsen er opbygget omkring otte lokalpolitistationer. De er placeret i Esbjerg, Haderslev, Ribe, Sønderborg, Tønder, Varde, Vejen, og Aabenraa. Derudover er grænseafdelingen placeret i Padborg.
- Esbjerg, som er Danmarks femtestørste by, er hovedstationen i Syd- og Sønderjyllands politikreds. Der bor cirka 443.000 borgere i kredsen, og der er cirka 900 medarbejdere i Syd- og Sønderjyllands Politi.

Geografi og rekruttering

Chefpolitiinspektør Thomas Prip:

- Vi er ikke den kreds, der står først på listen ved ønskeopslagene. Unge politifolk vil hellere arbejde i storbyerne. Vi rekrutterer dog – for eksempel politifolk, der gerne vil tilbage til deres hjemegn, men også elever som vælger at pendle. Vi har folk, der pendler mellem Aarhus og vores forskellige stationer og mellem Fyn og Sønderborg.

*Politiinspektør Lars Bræmhøj,
linjechef for lokalpolitiet:*

- Vi flyder ikke i ansøgninger. Det er især svært at rekruttere ansøgere til de mindre lokalstationer, og det kan være nødvendigt at "prikke" nogen, men det sker altid med hensyntagen til deres bopæl, familieforhold med videre. Mange falder heldigvis hurtigt til. Fordelen ved at være på en mindre station er, at kollegerne typisk bor tæt på deres arbejdsplads, så der er mere socialt samvær kollegerne imellem. Desuden er specialiseringen ikke så udtalt som på større tjenestesteder. Det vil sige, at man får mulighed for at involvere sig i flere områder.

*Politiinspektør Svend Erik Larsen,
linjechef for beredskabet:*

- Vi er en kreds med geografiske udfordringer. Fra den nordvestlige del til den sydøstlige del af kredsen er der 160

kilometer. Det kan nogle gange være vanskeligt at fungere som en helhed og udøve den samme service overalt, da der også kan være kulturelle forskelle fra Nymindesgade til Sydals på, hvordan politiopgaverne løses.

Geografien kræver desuden i øjeblikket, at beredskabet kører ud fra alle stationer, og patruljevognene skal ofte operere uden for deres normale distrikter, fordi vi må assistere hinanden på tværs af distrikterne. I princippet bør opgaver og ressourcer følges ad, men for at skabe balance kræver det godt nok en stram prioritering.

Politibetjent Thomas Wolf, beredskabet:

- Jeg søgte Esbjerg af den simple årsag,

at jeg er fra byen. Jeg havde ikke det store behov for at være i København, som for mig ville være det eneste alternativ til Esbjerg. Mit indtryk er, at man i Esbjerg får en mere alsidig uddannelse end den, de øvrige elever får i København, ligesom man får lov til at prøve flere spændende sager. Desuden får man efter min opfattelse mere ansvar, da der oftest ikke er andre vogne til at løse opgaven, ligegyldigt hvad opgaven lyder på.

- Jeg synes, det er en kæmpe fordel, at man kender byen ud fra, hvordan gaderne ligger i forhold til hinanden, ligesom man kender til de forskellige bydele og ved, hvilke sociale klasser beboerne kommer fra. ■

Thomas Wolf (forrest) og Morten Jeppesen fra beredskabet er begge opvokset i Esbjerg.

*Politiinspektør og linje-
chef for beredskabet,
Svend Erik Larsen*

*Politiassistent
Jesper Nielsen*

*Chefpolitiinspektør
Thomas Prip*

*Politiinspektør
og linjechef for
lokalpolitiet,
Lars Bræmhøj*

Sponsoring

*Politiinspektør Svend Erik Larsen,
linjechef for beredskabet:*

- En af de rigtig store udfordringer lige nu er, at vi har historisk mange politielever på skolebænken, fordi årgangen er så stor. Omkring 70 elever er afsted, hvilket er omkring 10 procent af kredsens politistyrke. Det er noget, som trækker på de resterende ressourcer, og alle må sponsere. Også om natten. Det er uvant for nogle, men der er en forståelse for, at det er nødvendigt.

Chefpolitiinspektør Thomas Prip:

- Vi er ind imellem nødsaget til at køre efter en særlig vagtplan. Eksempelvis i øjeblikket, hvor vi har mange elever tilbage på skolen. Alle afdelinger skal levere folk til patruljetjenesten, og i de særlige perioder får Udlændingekontrolafdelingen og Færdselsafdelingen også nattevagter. Det er så ledelsens opgave at prioritere, hvilke opgaver der må vente, når folk trækkes væk fra deres afdelinger for at køre sponsorvagter. Vi lægger ikke flere opgaver ud til personalet, end hvad hver enkelt person med rimelighed kan

forventes at løse. Akut pres kan være i orden, men man må ikke være presset gennem en længere periode.

*Politiassistent Jesper Nielsen,
lokal efterforskning:*

- Blandt andet på grund af rockerne, og fordi vi for tiden har mange politielever på skole, kører vi sponsorvagter for beredskabet hver tredje weekend mod normalt hver femte eller hver sjette weekend. Det er belastende, for kører jeg eksempelvis "spons" fredag, lørdag og søndag nat, skal jeg have en udligningsfridag mandag plus holde fri tirsdag og onsdag, og så er jeg først tilbage ved min efterforskning om tors-

dagen. Oveni det kommer så MIK med fodboldkampe og diverse rockerfester, som alt sammen også er weekendarbejde, så alt i alt ender det med, at jeg i praksis arbejder hver anden weekend. Det sinker det almindelige sagsflow og kan også være et problem i forhold til tidsfrister i arrestantsager.

- Vi har heldigvis lavet en intern aftale om, at vi ikke skal have 25-30 sager liggende på vores bord. Så må de vente hos vores leder. Det er mere passende, for så er det op til ham, hvordan der skal prioriteres. Men i bund og grund går al den sponsoring ud over vores faglige stolthed, fordi vi må tilsidesætte vores efterforskning. ■

Politiforbundet efterlyser

Er du tjenestemand og opsagt mellem den 20. januar 2004 og den 29. januar 2009? Og har du været sygemeldt umiddelbart forud for afskedigelsen? Så kan du have ikke-udbetalt feriegodtgørelse til gode.

Statens Ferieaftale indeholdt tidligere en regel om, at tjenestemænd, der blev afskediget med ret til pension, ikke optjente ret til feriepenge under sygefraværet, hvis sygefraværet lå umiddelbart forud for afskedigelsen. Tjenestemanden mistede også sin ret til optjent feriegodtgørelse.

I en dom, afsagt af EU-domstolen den 29. januar 2009, fandt EU-Domstolen, at en sådan regel var i strid med EU's beskæftigelsesregler. Moderniseringsstyrelsen har derfor – efter forhandling med CFU – ændret Statens Ferieaftale, så reglen er udgået. I cirkulære af 16. august 2010 og 17. august 2011 har Moderniseringsstyrelsen desuden meldt ud til de statslige arbejdsgivere, at tjenestemænd, der som følge af den tidligere regel i Statens Ferieaftale ikke har fået udbetalt sin feriegodtgørelse, har krav på at få den efterbetalt. Moderniseringsstyrelsen har dog samtidig meddelt, at tjenestemandens krav er forældet, hvis tjenestemanden er fratrukket mere end tre år før, han fremsetter et krav om efterbetaling over for sin arbejdsgiver.

ER DU OPSAGT INDEN FOR DE SENESTE TRE ÅR?

Hvis du er opsagt inden for de seneste tre år, og du ikke har fået udbetalt

din feriegodtgørelse, fordi du var sygemeldt umiddelbart forud for afskedigelsen, kan du have et krav på efterbetaling, som ikke er forældet endnu. Politiforbundet skal i givet fald anbefale dig straks at kontakte din tidligere arbejdsgiver og rejse krav om efterbetaling af dine feriepenge. Hvis ikke din arbejdsgiver imødekommer dit krav, skal du kontakte faglig sekretær, Svend-Erik Jakobsen i Politiforbundet på: mail@politiforbundet.dk.

ER DU OPSAGT I PERIODEN FRA DEN 20. JANUAR 2004 OG FREM TIL NU?

CFU (Centralorganisationernes Fællesudvalg) er ikke enig med Moderniseringsstyrelsen i, at de enkelte tjenestemænds krav forældes tre år efter deres fratrædelse. CFU mener derimod, at forældelsesfristen har været sat i bero, mens CFU har forhandlet med Moderniseringsstyrelsen om ændring af ferieaftalen efter EU-Domstolens dom. CFU mener endvidere, at tjenestemænd er omfattet af den særlige fem-års forældelsesregel for ansættelsesforhold. CFU har derfor den 17. august 2012 anlagt sag mod Moderniseringsstyrelsen og Finansministeriet med påstand om, at tjenestemænd, der er fratrukket fem år før EU-Domstolens

dom den 29. januar 2009 stadig har krav på efterbetaling. CFU har samtidig anlagt ni konkrete gruppesøgsmål, som omfatter tjenestemænd ansat i Post Danmark, Banedanmark, DSB, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Forsvaret, Fødevarerministeriet, Kirkeministeriet og SKAT. Også i disse sager er nedlagt påstand om, at arbejdsgiveren skal anerkende, at tjenestemænd, der er fratrukket fem år før EU-Domstolens dom den 29. januar 2009 stadig, har krav på efterbetaling. For at sagerne kan gennemføres, er vi dog nødt til at give domstolen en redegørelse for, hvor mange tjenestemænd, det drejer sig om. ■

Hvis du er blevet opsagt fra en tjenestemandsansættelse i politiet, og på grund af sygdom forud for opsigelsen ikke har fået udbetalt din feriegodtgørelse, skal du hurtigst muligt kontakte faglig sekretær Svend-Erik Jakobsen i Politiforbundet på: mail@politiforbundet.dk. Så kan også dit krav indgå i den samlede sag.

"MIDT OM NATTEN" mangler deltagere

FORSKNINGSPROJEKT

Omkring 40 politifolk – primært fra vagtcentralerne – mangler at melde sig under fanerne, inden forskningsprojektet "MIDT OM NATTEN" kan skydes i gang. Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø (NFA) og Institut for Folkesundhedsvidenskab ved Københavns Universitet skal til foråret – gennem studier af politifolk – undersøge, hvordan natarbejde påvirker døgnrytmen. (Projektet er beskrevet i DANSK POLITI nr. 10/2012, red.)

Men inden dataindsamlingen kan gå i gang, skal deltagerfeltet op på 120 mandlige politifolk – fordelt på de sjællandske politikredse. Og her mangler man altså lidt endnu, oplyser Marie Aarrebo Jensen fra projektgruppen.

- Vi er oppe på 80 deltagere, så vi mangler 40. Vi har dem, vi skal bruge fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi, men savner flere fra Nordsjællands Politi, Midt- og Vestsjællands Politi, Københavns Politi og Københavns Vestegns Politi, fortæller Marie Aarrebo Jensen.

Det er primært politifolk, der sidder i vagtcentralerne de pågældende steder, som projektet mangler. Er du interesseret i at deltage, kan du kontakte Marie Aarrebo Jensen på maa@arbejdsmiljoforskning.dk

Velkommen til ny sekretariatschef

JOBSKIFTE Politiforbundet har fået ny sekretariatschef pr. 1. marts. Det er den 46-årige Stig Bertelsen, som kommer fra en lederstilling i Rigspolitiets Koncern HR. Stig Bertelsen er politiuddannet, cand. jur., har en Master of Public Administration samt en diplomuddannelse i journalistik. Siden sin ansættelse i politiet i 1988 har Stig Bertelsen været inde og ude af styrken ad flere omgange. Første gang var i 1998, hvor han netop havde færdiguddannet sig som jurist. Han fik et job som juridisk konsulent på Christiansborg for Centrum-Demokraterne, men han fungerede i høj grad også som politisk rådgiver. I 2001 fulgte han med Mimi Jakobsen over i Red Barnet. Året efter blev han chefkonsulent i interesseorga-

nisationen HTS – det nuværende Dansk Erhverv – hvor han primært beskæftigede sig med erhvervspolitik på lobbyistniveau. I 2004 valgte han at søge tilbage til politiet. Han begyndte på vagthold i Københavns Politi, men efter et halvt år rykkede han til Rigspolitiets personaleafdeling. Han tog tillige hul på et lederforløb og blev først vicepolitikommissær og siden politikommissær. I personaleafdelingen beskæftigede Stig Bertelsen sig primært med forholdet til Politiforbundet og de kollektive aftaler om eksempelvis løn og arbejdstid, som Rigspolitiets forbundet havde indgået. Efter to års orlov fra politiet fra 2009 til 2011, hvor han arbejdede som konsulent i SKAF (Stats og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab), vendte Stig Bertelsen atter tilbage til Rigspolitiets – til en lederstilling i Koncern HR. Men nu skifter Stig Bertelsen altså over på den anden side af bordet til stillingen som sekretariatschef for Politiforbundet. Det sker som led i et generationsskifte, idet nuværende sekretariatschef, Hans Bundesen, tiltræder en stilling som seniorkonsulent i forbundet.

Ny version af Etik på Spil

ETIK Den 1. marts udsender Rigspolitiets version 2.0 af Etik på Spil. Den nye udgave af spillet indeholder blandt andet fire filmsekvenser der, ligesom de trykte cases, rummer etiske dilemmaer, som ansatte i politiet kan støde på i deres arbejde. Spillet er produceret i et samarbejde mellem Rigspolitiets, Politiforbundet,

repræsentanter fra politikredse, Anklagemyndigheden samt HK. Inspirationen til version 2.0 af brætspillet er blandt andet indhentet via studiekredsarbejdet i 2012, som netop beskæftigede sig med emnet. De lokale gamemasters vil i marts modtage en supplerende uddannelse i den nye udgave.

Vi kan godt blive hurtigere - uden at løbe hurtigere

Digitalisering er vejen frem for domstolene. Gennem bedre og tidsvarende systemer bliver det nemlig muligt at effektivisere arbejdet hos landets domstole. Det er kongstanken hos Charlotte Münter, direktør hos Domstolsstyrelsen siden maj 2012.

AF TANIA KEJSER

Når de kontoransatte hos landets domstole bruger tid på at taste informationer, som egentlig allerede findes elektronisk, ind i edb-systemer fra 1990'erne – så er det ikke optimal udnyttelse af tiden. Det er naturligvis ikke medarbejdernes skyld, men derimod det it-mæssige efterslæb, som landets domstole lider under. Og det skal der gøres noget ved, hvis det står til direktøren for Domstolsstyrelsen.

- Jeg er overbevist om, at vi får mulighed for at gøre en del ting smarte-

re, når vi kommer med på it-fronten. Det er planen at erstatte vores nuværende systemer med et nyt sagsbehandlingssystem, og når det er kørt ind, vil vi se, at det frigiver noget tid, siger Charlotte Münter.

STOLTHED I STABEN

Hun har siddet i direktørstolen hos Domstolsstyrelsen siden maj sidste år og er netop ved at afslutte en turné rundt til landets retter. Det betyder, at hun har mødt de fleste af de 2.500 medarbejdere, som hører under styrelsen, og har fået et indblik i, hvad det er

for en arbejdsplads, hun nu står i spidsen for.

- Jeg blev så glad for at møde det store engagement blandt medarbejderne. Deres lyst til – også efter mange års ansættelse – at finde nye måder at gøre arbejdet på, så det hele tiden bliver bedre for borgerne, var meget bekræftende. Jeg oplever, at medarbejderne besidder en stor stolthed over den samfundsinstitution, de repræsenterer. Og at de er klar over det store ansvar, de til dagligt har i hænderne, siger Charlotte Münter.

ET MODIGT PROJEKT

Da Charlotte Münter overtog direktørjobbet fra Adam Wolf, overtog hun også et projekt om mål og værdier, som var forberedt allerede i 2011. Projektet inddrog alle medarbejdere – og mandede ud i mundrette mål og en klar vision.

- Det var ret modigt, at man lavede sådan et projekt gennem inddragelse af stort set alle medarbejdere. Både fordi man risikerer, at mange bliver skuffede, hvis ikke deres bidrag er synlige i det endelige resultat. Men også fordi resultatet netop skal ende med at blive klart og brugbart. Det er en svær øvelse, og jeg synes, det er gået over al forventning. Fordi medarbejderne har været med rigtig langt af vejen, tror jeg, at der er et stort ejerskab til de mål, vi

CHARLOTTE MÜNTER OM EFTERUDDANNELSE

- Vi er på nuværende tidspunkt ved at nytænke den grunduddannelse, som kontorpersonalet får, så introduktionsforløbet bliver bredere og mere omfattende - indeholdende eksempelvis tegnsætning, grammatik, konflikthåndtering, Word, Outlook, Danmarks Domstole som organisation og placering samt betydning i samfundet og så videre. Derudover er det tanken, at der i civil- og strafferetten skal udvikles en række overbygningsmoduler af kortere varighed, så uddannelsen bliver på et højere niveau og mere målrettet og individuel.
- Vidensshop - som er et seminar over to-tre dage - afholdes tre gange om året. består af 16 forskellige tretimers-spør med fagligt og personligt udviklende indhold, så den enkelte medarbejder kan vælge de emner, som medarbejderen, i samspil med sin leder, har vurderet, er relevante.
- Der vil for de kontoransatte ledere blive udbudt kurser i praksisnær ledelse i samarbejde med erhvervsskoler, ud over de mange tilbud om lederudvikling som allerede eksisterer i dag.
- Vi vil i 2013 sætte fokus på læring - både før, under og efter et kursus - da adskillige undersøgelser viser, at udbyttet af et kursus kan forhøjes væsentligt, hvis lærings-forløbet allerede startes inden et kursus og følges op, når man atter vender tilbage til arbejdet.

” Vi skal gerne have en kultur, hvor lederne lytter til medarbejdernes forslag – og hvor det lønner sig at stille de spørgsmål, der kan bidrage til nye løsninger.”

skal arbejde med frem mod 2018, siger Charlotte Münter.

Målene handler om korte sagsbehandlingstider, ensartethed i opgaveløsningen på tværs af landet, tidsvarende kommunikation samt at være en attraktiv offentlig arbejdsplads.

- Vi skal gøre tingene smartere, hurtigere og bedre for borgerne. Igen med henvisning til den it, jeg talte om tidligere. Vi skal gerne have en kultur, hvor lederne lytter til medarbejdernes forslag – og hvor det lønner sig at stille de spørgsmål, der kan bidrage

til nye løsninger. Jeg oplever allerede nu en stor parathed til at tænke i de baner, og det er meget positivt, at medarbejderne er så optagede af at udvikle deres arbejdsplads, siger Charlotte Münter. ■

BLÅ BOG

Charlotte Münter

- 46 år.
- Født i Gentofte, vokset op i Hillerød.
- Uddannet jurist i 1991, LLM i European Legal Studies fra University of Exeter 1992.
- Ansat i Erhvervsministeriet fra 1992–2006.
- Ansat i Finansministeriet 2006–2012.
- Direktør for Domstolsstyrelsen 2012.

FOTO: KRISTIAN BRASEN

Dansk politi gør en forskel i Libanon

Libanon kæmper stadig med sårene efter 17 års borgerkrig og nabolandenes ulmende etniske og politiske konflikter. Men det går fremad, ikke mindst takket være rådgivning og hjælp fra danske politifolk.

AF NICOLAI SCHARLING

Jeg må sige, at jeg er dybt imponeret. Det er fantastisk at komme dumpende ned i et land, som man kun kender fra tv som et uro- og krigshærgede område, og så opleve så stor optimisme, gæstfrihed og ikke mindst taknemmelighed over for os danskere. Sådan beskriver forhandlingsudvalgsmedlem i Politiforbundet, Claus Oxfeldt, oplevelsen under kontingentbesøget i Libanon kort før årsskiftet. I fem dage besøgte han og en delegation fra Rigspolitiet de to udsendte danske rådgivere, politiinspektør Allan Lund og vicepolitikommissær Lars Lypart, og fulgte deres arbejde med rådgivning af libanesisk militær, politi, efterretningstjeneste og grænsepoliti.

- Det er svært ikke at blive pævestolt, når man ser hvilken respekt, der står om de danske politifolk og deres arbejde. Om det så er generaler eller ambassadører, så er der udelukkende ros og taknemmelighed. Vi gør en forskel, en stor forskel, fortæller Claus Oxfeldt.

SKRØBELIGT SAMFUND

Missionen i Libanon, hvor danskerne har bidraget siden 2006, består p.t. af de to ovennævnte danske politifolk. Deres overordnede opgave er at rådgive og

hjælpe med faciliteter og træning til de fire værn - hæren, grænsepoliti, efterretningstjeneste og politi - som skal agere i et samfund præget af våben, usikkerhed, jævnlige politiske kriser, militser og gnidninger ved grænserne. - Derfor er netop rådgivning og sikringen af ordentlige trænings- og uddannelsesforhold afgørende for at opbygge en troværdig og dygtig politi- og grænsestyrke. Libanon er nemlig på rette vej, men også et skrøbeligt samfund, hvor gnister fra især Syrien - men også fra de omgivende lande med interesser her - kan starte en katastrofal brand. Et velfungerende retssamfund er under opbygning og skal hævdes ordentlig politiarbejde. Det er dansk politi med til at opbygge, fortæller Claus Oxfeldt.

LIBANON IFØLGE PRESSEN

Han hæftede sig ved, at Libanon er et ganske andet land, end det danskerne typisk får serveret under aftenkaffen i nyhederne.

- Der er problemer, ja. Men også trykt nok til, at man kan færdes frit, og de danske politifolk kan bo i egne lejligheder. De skal ikke kigge sig over skulderen hele tiden. Det er slet ikke så overdramatiseret, som de informationer vi modtager fra den danske presse. Det hørte man faktisk ofte dernede, og

det ærgrer danske delegationer generelt. Det får nemlig typisk øjeblikkelig den konsekvens, at danske virksomheder bliver meget mere tilbageholdende med eventuelle erhvervsmæssige tiltag i Libanon. Efter at have været i dernede i fem dage kan jeg godt forstå frustrationerne. Jeg har i hvert fald fået et helt anderledes syn på landet, siger Oxfeldt.

LAD DET FORTSÆTTE

Claus Oxfeldt så ved selvsyn, hvordan træningen og faciliteterne fik de implicerede libanesere til at ranke ryggen, så at sige.

- De gik til arbejdet med en anden glød, fordi de havde fået nogle ekstra redskaber, rent mentalt, til at tackle problemer og måske særligt til at løse konflikter. Man har taget et tigerspring på få år for at bevare stabiliteten i samfundet og i forsøget på at skabe et rettsamfund.

Derfor håber Claus Oxfeldt også, at dansk politi vil fortsætte med at bidrage de kommende år.

- Missionen og arbejdet skal evalueres. Så vil man tage stilling til, om det fortsætter. Der er i hvert fald brug for os, og respekt om os, så jeg håber, at missionen vil fortsætte, siger han. ■

OM LIBANON

- Af de i alt cirka 4,5 millioner indbyggere i Libanon er der cirka 30 procent kristne, 30 procent suni-muslimer samt 30 procent shia-muslimer. De sidste 10 procent er en blanding af øvrige religioner med en mindre overvægt af drusere - men også alawitter, som er pro Assad i Syrien.
- Sporene fra den 17 år lange borgerkrig, som sluttede i 1992, kan stadig fornemmes i landet, men generelt må det dog konstateres, at Libanon er forholdsvis fredeligt, og det er helt klart også fornemmelsen, at libaneserne ønsker fred.
- I det nordlige Libanon, i Tripoli, er der dog ikke sjældent væbnede sammenstød med drab til følge mellem to familier/klaner bosiddende i to byområder - stridigheder, som reelt går mere end 40 år tilbage. Området i og omkring Tripoli kan derfor i perioder opleves anspændt og overophedet.
- Der er i Libanon cirka 75.000 soldater og godt 12.000 politifolk. Politifolkene bliver stort set ansat direkte fra gaden og kæmper med korruption og dårligt ry.
- "Danish Advisory Team to The Lebanon Border Project" - et projekt hvis formål er, at beskytte grænsen ind mod Syrien for at begrænse våbenoverførsler via grænsen til Libanon - blev startet op i 2006 efter vedtagelse af FN resolution 1701.

Tyskland støttede projektet i Libanon fra starten med et større antal tyske politifolk, og Canada, Storbritannien, USA og Danmark har i den forbindelse bidraget til projektet. Fra 2006 og frem til december 2010 har programmet været under ledelse af Tyskland, men naturligvis i samarbejde med de øvrige deltagerlande. Danmark har i denne periode delt kontor med det tyske kontingent.

I december 2010 bad den libanesiske regering Danmark om at fortsætte programmet, og et dansk styret og dansk finansieret bilateralt projekt blev aftalt og underskrevet af den libanesiske minister på området og den danske regering.

Programmet er finansieret frem til medio 2015 af Danmark.

Aktionsstyrken
afholder øvelse
i 2012.

Der øves indsats mod bus i starten af 1990'erne.

Aktionsstyrken – 40 år i

I januar i år ville narkosmuglere fragte 250 kilo hash fra Aalbæk Havn til Norge. Politiet forsøgte at anholde smuglerne, som flygtede i en speedbåd, og i en efterfølgende ildkamp blev en af dem slået ihjel, mens en betjent blev alvorligt såret. Betjenten kom fra politiets såkaldte Aktionsstyrke, der ofte nævnes i pressen, men som kun få kender noget til. Her ses der lidt nærmere på denne specialgruppe, som i 2013 fylder 40 år.

AF MUSEMSLEDER FREDERIK STRAND, POLITIMUSEET

I august 1972 tog den palæstinensiske terrorgruppe Sorte September flere israelske atleter som gidsler under de olympiske lege i München. Gidseltagerne udviste en hidtil uset hensynsløshed – og aktionen endte da også på den mest tragiske vis, da tyske eliteenheder, på flyvepladsen i Fürstentfeldbruck, forsøgte at storme det fly, der var udleveret til terroristerne. 11 atleter og en tysk politibetjent blev slået ihjel. Da terrorister ganske kort tid efter kappede fly i Beirut og Malmø, blev myndighederne overalt i den vestlige verden for alvor opskræmt, og der blev som følge heraf taget initiativ til at oprette særlige antiterrorenheder inden for politiet. Dette gjaldt også i Danmark, hvor justitsministeriets departementschef i november 1972

afholdt et møde med rigspolitichef Heide-Jørgensen og diskuterede håndteringen af eventuel terror i Danmark. Mødet mandede ud i en aftale, som indebar oprettelsen af en særlig antiterrorenhed, der skulle bistå de enkelte politikredse ved større terroraktioner. Grundlaget for Aktionsstyrken var dermed lagt.

STYRKEN ORGANISERES

Fra starten var det tanken, at styrken skulle bestå af politifolk, som var specielt uddannet i våbenbrug og nærkamp. Den blev yderligere specialiseret i et finskyttekorps og en kampgruppe, men der var – noget problematisk – ikke mulighed for, at politifolkene udelukkende kunne hellige sig tjenesten i den nyoprettede antiterrorenhed, da de fortsat skulle udøve almindelig tjeneste i deres respektive politikredse. I november 1972 blev de første 14

betjente valgt til finskyttegruppen, og i 1973 blev der udtaget 53 mand til resten af antiterrorenheden. Fra begyndelsen var udvælgelseskriterierne forholdsvis barske, hvad angik både psyke og fysik. Uddannelsen, der startede med et treugers kursus i foråret 1973, blev lavet i samarbejde med Frømandskorpset og Jægerkorpset – hvilket også understregede niveauet. Organisatorisk blev Aktionsstyrken placeret under rigspolitichefens Afd. A og blev opdelt i en Københavns- og en omegns deling. Efterfølgende viste der sig imidlertid, grundet de store krav og problemerne med at få tilstrækkelig tjenestetid til opgaverne, et stort frafald, og man besluttede derfor at slå de to delinger sammen til én, der blev kaldt Aktionsgrupperne.

KONFLIKT

Der var dog fortsat usikkerhed omkring uddannelse og tjenestetid, hvilket førte til stor utilfredshed blandt Aktionsgruppernes folk, som krævede mere af begge dele. I 1980 blev utilfredsheden så stor, at styrken kollektivt valgte at stoppe deres uddannelse – og dermed reelt nedlagde Aktionsgrupperne. Ivar Boye, som på det tidspunkt var afdelingschef i Justitsministeriet og endnu ikke rigspolitichef, fik i et underhåndsbrev fastslået, at uddannelsen skulle genoptages og placeres i rigspolitichefens regi. Herpå fik rigspolitichefen og Politiforbundet

Udrustning i 2013.

Udrustning i 1985.

Øvelse "Night Hawk 2011".
Samtræning med forsvaret.

FOTOS: POLITIMUSEET

forreste linje

i Danmark, sammen med repræsentanter for Jægerkorpset, udarbejdede de såkaldt Blivende Bestemmelser For Uddannelsen (BBU). I forlængelse af disse blev forholdene omkring kurser, kursusindhold, træning, overarbejde, afregningsform og tillidsmænd nærmere afklaret. Desuden blev det besluttet, at Aktionsgrupperne skulle bestå af 36 mand, og i 1983 skiftede man navn til Aktionsstyrken. De mere afklarede forhold betød også, at der blev indgået et tættere samarbejde med såvel forsvaret – herunder især Frømandskorpset – som med andre europæiske antiterrorkorps. I 1983 deltog repræsentanter fra styrken for første gang i et fælleseuropæisk seminar for antiterrorkorpsledere. Deltagelsen var til dels en konsekvens af, at der i 1981 var blevet placeret en politiinspektør som leder af Aktionsgrupperne.

STYRKEN UDBYGGES

Op gennem 1980'erne og 1990'erne udbyggedes Aktionsstyrken markant, og blev i højere og højere grad brugt til forskellige opgaver inden for politiet. Der blev, som det første sted i politiet, etableret en særlig krisepsykiatri med fast tilknyttede psykologer og psykiatere. Dertil blev der implementeret en række nye ekspertiser - blandt andet brandslukning, som politiet selv måtte varetage i særligt farlige indsatser. Aktionsstyrken var et af de første korps i verden, der specialiserede sig inden for

dette felt, og den er stadig førende på området. I det hele taget fungerede – og fungerer – Aktionsstyrken som en form for spydspids inden for politiet, idet meget materiel, men også mange nye taktikker, først er blevet afprøvet her. Den markante udbygning af Aktionsstyrken betød også en tiltagende formalisering af dens status. I 1986 blev der således lavet den første antiterror-koordinationsgruppe med repræsentanter fra blandt andet Jægerkorpset, Frømandskorpset og Aktionsstyrken. Et underudvalg inden for gruppen medvirkede senere til at håndtere uddannelses- og udrustningsmæssige problemer for Aktionsstyrken. Væsentligst var dog nok, at der blev lavet en aftale mellem rigspolitichefen og Politiforbundet i Danmark, som indebar, at politifolk fast stationeredes hos rigspolitichefen, når de tjente i Aktionsstyrken. En meget alvorlig problematik, som havde præget siden styrkens begyndelse, var dermed løst. Rent uddannelsesmæssigt blev der også mere faste rammer, idet man, for at blive indlemmet i Aktionsstyrken, skulle være fastansat, bestå en optagelsesprøve af flere dages varighed og derefter fem ugers grundkursus. Der er i dag cirka 100 ansøgere hvert andet år – heraf klarer fem-ti procent optagelseskravene.

11. SEPTEMBER

Da terrororganisationen al-Qaeda, den 11. september 2001, rettede flyangre-

bet mod World Trade Center i New York, skabte det fornyet fokus på terror – hvilket også kom til at påvirke Aktionsstyrken. Siden årtusindskiftet havde den været placeret hos National Efterforskningsstøtte Center (NEC), der primært understøttede kredsene i bekæmpelsen af organiseret- og rockerrelateret kriminalitet. Med terrorangrebet i New York - og siden Madrid i 2004 og London i 2005 - stod terroren imidlertid i centrum. I den tværministerielle arbejdsgruppes rapport angående bekæmpelsen af terror fra 2005 konkluderede man derfor også, at Aktionsstyrken, for at styrke bekæmpelsen af terror, skulle overføres til PET – hvilket blev en realitet i 2006. Dette var dog også i tråd med, at PET siden 1996 havde deltaget i bekæmpelsen af den mest alvorlige organiserede og rockerrelaterede kriminalitet. I sagens natur skulle Aktionsstyrken derfor også understøtte kredsene i andre skarpe anholdelsesaktioner, rettet mod blandt andet den organiserede kriminalitet - herunder narkosmuglinger og lignende. Det var under en sådan opgave, man senest så Aktionsstyrken i aktion. Det var dog første gang i styrkens 40-årige historie med så tragisk et udfald.

Artiklen bygger blandt andet på optegnelser af politiinspektørerne Jørgen Fried og Harry Nielsen - begge tidligere ledere af Aktionsstyrken.

Fremad med små skridt i afghansk politi

Kell Svenningsen, stationsleder på Herning Politistation, kom på en af sit livs udfordringer, da han fra 2010 til 2011 var udstationeret i Afghanistan. Opgaven lød på at klæde afghansk politi på til politiarbejdet. Men hvordan gør man det i et land, hvor cirka 75 procent af befolkningen – også inden for politiet – er analfabeter?

AF TANIA KEJSER

Hvad var din opgave fra begyndelsen?

- Vi var fem danske kolleger, som den 1. juni 2010 blev udsendt fra dansk politi til EUPOL i Afghanistan. Hver med en stilling i Kabul, hvor hovedkvarteret for missionen i Afghanistan er beliggende. Den stilling jeg skulle bestride, som mentor for viceindrigsministeren for strategi og politik, eksisterede imidlertid ikke mere, da vi kom derned. Da jeg hjemmefra havde stor erfaring som projektleder af forskellige projekter i politireformen, fik jeg en stilling i en projektgruppe, som den tidligere danske "Head of Mission", Kai Vittrup, havde aftalt med de afghanske myndigheder og oprettet. Projektgruppen skulle udvikle de operationelle planer for Afghan Uniform (Civillian) Policing, der består af lidt over halvdelen, cirka 75.000, af den afghanske politistyrke - det der i Danmark svarer til lokalpolitiet. Opgaven udviklede sig voldsomt, og

efter kort tid blev jeg udnævnt til projektleder, og en anden god dansk kollega blev udnævnt som min souschef, og så blev det pludselig rigtig sjovt.

Hvad var de største udfordringer?

- EUPOL's Afghanistan-strategi for det afghanske politi er meget ambitiøs, formentlig fordi mandatet kun forlænges i tre-årige perioder. Jeg opdagede hurtigt, at strategierne var meget vanskelige at operationalisere. Både på grund af analfabetisme, og fordi de fleste afghanske politifolk kun er vant til at arbejde meget kortsigtet. Når man ikke er sikker på at få sin løn, risikerer fyring, ikke altid ved, om man får mad eller er død næste dag, kan man simpelthen ikke arbejde efter en plan. De fleste arbejdede kun for egen og egen families overlevelse. Planerne skulle derfor være meget kortsigtede og med enkle mål tilpasset denne situation. Det var også svært, og især fordi de fleste godkendte undervisningsplaner var på næsten europæisk niveau

og udviklet til politifolk, der kan læse og i forvejen har en rimelig grunduddannelse. Projektgruppen skulle derfor lave en operationsplan, der kunne bruges og praktisk omsættes af de EUPOL-kolleger, der skulle udvikle de taktiske planer sammen med de lokale afghanske, ledende politifolk. Meget simple og uden de store langsigtede mål.

Hvad ville I lære afghansk politi?

- En af strategierne, blandt flere, var implementering af informationsbaseret politiarbejde, altså at tilrettelægge sit arbejde systematisk på informationer og analyser. Det hører her med til oplysningen, at afghansk politi ikke anvender skrevne rapporter, og døgnrapporten for en stor station i Kabul består af en laset papirblok med få håndskrevne notater. Et års notater kan være på under halvdelen af en almindelig A4-blok. Alle anmeldelser skulle ind over stationslederen, en oberst, der så skulle tage stilling til ►

Herunder ses Kell Svenningsen sammen med oberst Samsour foran den politistation, hvor pilotprojektet i afghansk politi kørte.

”

Når man ikke er sikker på at få sin løn, risikerer fyring, ikke altid ved om man får mad eller er død næste dag, kan man simpelthen ikke arbejde efter en plan."

Her besøger danske repræsentanter politistationen, distrikt 3, i Kabul.

Afghanske betjente klar til patrulje.

Den afghanske viceindrigsminister overrækker en takkeskrivelse til Kell Svenningsen.

reaktionen på anmeldelsen, som ofte udartede sig til en snak mellem parterne. Når der ikke foreligger noget skriftligt, og alt bliver lagret i hovederne af politifolkene – ja, så er der jo intet at putte i en database. Det viste sig til gengæld, at de fleste var gode til at huske informationerne, så planen var at få denne viden omsat og givet videre til de få, som kunne skrive. De blev så undervist i at bruge computeren og opdatere i systemerne, som var blevet udviklet parallelt med undervisningen. Samtidig med det almindelige politiarbejde blev der også foretaget indberetninger om terroraktiviteter, der var egnet til at systematisere kampen mod Taliban. Samtidigt skulle vi lære den lokale ledelse selv at udvikle og arbejde efter planer.

Hvilken strategi lagde I i forhold til risikoen for korruption?

- Korruption er et utrolig grimt ord i danske ører, men det er en fast del af det afghanske system. Det er den måde, verden kører rundt på, og når man dagligt kæmper for at overleve

og ikke er sikker på at få sin løn, er det et aspekt, man ikke kommer uden om. Det måtte vi tænke ind i forhold til hvilket udstyr, vi stillede til rådighed. For eksempel var der masser af amerikanske computere til salg på det sorte marked, mest fordi amerikanerne, i deres iver efter hurtige resultater, blot udleverede så meget udstyr som muligt uden at kontrollere, om det blev anvendt til det rigtige formål. Det var derfor vigtigt kun at udlevere udstyr, som skulle bruges i det daglige og samtidig gøre enkelte, oftest ledere, personligt ansvarlige for det udstyr, der blev udleveret. Kollegerne oplevede en enkelt gang, at der forsvandt en computer - formentlig udleveret til en svoger, men med lidt "pres" dukkede den op igen.

Hvordan gik samarbejdet med afghanerne?

- De var positive mennesker og rimeligt nemme at samarbejde med, når man lærte deres baggrund at kende. Den slags er svært at forberede sig på hjemmefra. Man skal føle på krop-

pen, hvad det er der sker i en forhandlingssituation, når kulturen er en helt anden. Den aftale jeg laver med en politileder i Danmark, kan jeg ikke lave med en politiøverst i Afghanistan. Men da vi efterhånden fik os indstillet på forholdene og vidste, hvad vi havde med at gøre, kunne vi mere målrettet arbejde efter de forhold. Det krævede lidt tilvænning, og det var udfordrende i forhold til, hvor meget vi kunne flytte, og hvor ambitiøse vi kunne være. Alt gik med meget små skridt. Til gengæld kom der ret hurtigt utroligt positive tilbagemeldinger fra den politistation, hvor kolleger i EUPOL havde startet vores pilotprojekt.

Hvad med sikkerheden?

- Det var oftest svært at flytte sig fra A til B på grund af den anspændte sikkerhedssituation. Vi kunne ikke køre helt frit i Kabul. Når vi gjorde, skete det kraftigt bevæbnet, iført skudsikker vest og i pansrede biler. Vores kolleger arbejdede dagligt på den politistation, hvor vores projekt startede op. De skulle arbejde sammen med afghanske

”

Vi nåede meget videre, end vi selv havde forestillet os."

Fra dansk kontingentsbesøg, maj 2011.

politifolk, og da der er flere eksempler på, at afghanske politifolk eller terrorister i politiuniformer pludselig åbner ild mod de fremmede, kan man jo altid diskutere, om sikkerheden var i top. Udviklingen kunne hurtigt vende, men det var heldigvis altid med i vores overvejelser. Hver gang der var uro og opræk til dette, var vi ofte bundet i vores hovedkvarter. Der kunne derfor sagtens gå flere dage, hvor kollegerne ikke kunne arbejde på projektet, og det var meget udfordrende i forhold til overholdelse af tidsplanerne.

Hvordan oplevede du din udstationering set fra et fagligt synspunkt?

- Det var utroligt spændende som en dansker, der er vant til at have begge fødder begravet dybt i den danske muld, at kunne gøre en forskel. Vores fordel var, at logistikken i forhold til det afghanske politi - med hensyn til lønninger, udstyr, biler og andet standardudstyr - efterhånden mere systematisk blev leveret via NTMA (NATO Training Mission-Afghanistan). En politimand, som bliver uddannet, får

en uniform og udstyr (håndjern, skudsikker vest og en Kalashnikov) samt den grundlæggende uddannelse i våbenbetjening, basal viden om selvbeskyttelse og bilkørsel. Der var ingen reel politiuddannelse i det, så det var vores opgave at lave de overordnede planer for videreuddannelsen. Da vi på grund af det meget gode samarbejde med NTMA fik muligheden for at overtage projektledelsen, fik vi virkelig sat gang i sagerne. Vi nåede meget videre, end vi selv havde forestillet os. Da vi samtidigt fik muligheden for at udvide vores aktiviteter til provinserne, følte vi en enorm opbakning, især fordi det var ganske usædvanligt at starte andre steder, før man har fuldstændt og evalueret et pilotprojekt. Men det vigtigste var, at vi flyttede noget og skabte gode resultater. Samtidig havde de to øvrige danske kolleger, jeg rejste ud sammen med, fået betydelige lederposter. Det gjorde det absolut heller ikke dårligere. Det var samtidigt en meget spændende, men også en udfordrende opgave, at være kontingentleder for de 13 øvrige danske politifolk i missionen.

Hvordan ser du tilbage på den tid?

- Med meget stor tilfredshed. Jeg blev forlænget i tre måneder med den klare begrundelse, at jeg skulle sikre, at projektet fortsatte i fuldt omfang og foretage en overdragelse til min efterfølger. Det er meget udsædvanligt at blive på posten efter, at efterfølgeren er startet. Min forlængelsesansøgning fra "Deputy Head of Mission" har jeg hængt op i en ramme på mit kontor, for som der står: "EUPOL Afghanistan kunne ikke leve op til sine forpligtelser i projektet, hvis jeg ikke forblev der i en passende tid" (lidt frit og kort oversat). Det opfatter jeg som en kæmpe stor ros.

- Jeg har stadig flere kontakter i Afghanistan, og alle projekterne udvikler sig hele tiden, men stadig med små skridt. Der kommer efterhånden nye generationer til, der næsten alle lærer at læse og skrive. Og på den måde kommer man hele tiden fremad, og mon ikke man i løbet af nogle få generationer får et nogenlunde tåleligt samfund. ■

Den danske agent i al-Qaeda

I seks år levede Morten Storm et dobbeltliv. Det lykkedes ham, med livet som indsats, at komme tæt på inderkredsen i al-Qaeda på den arabiske halvø, hvorfra en række dødelige terrorangreb blev planlagt og udført. Samtidig blev han i hemmelige lejre trænet som dobbeltagent for PET, CIA og MI6. Et job som kulminerede i 2011 med droneangrebet og drabet på topterroristen Anwar al-Awlaki i Yemen.

Morten Storm var kriminel og rocker i Bandidos, før han som 21-årig konverterede til islam. Snart blev han religiøs ekstremist, fast besluttet på at drage i hellig krig og ofre sit liv i kampen mod de vantrø. I 2006 mistede Morten Storm med ét sin tro. Kort efter besluttede han sig for at skifte side. Han lod sig hverve som agent af Vestens førende efterretningstjenester og kastede sig ind i kampen mod verdens farligste terrorister. I bogen "Storm. Den danske agent i al-Qaeda" fortæller tre journalister hele historien om Morten Storm - baseret på hans egen beretning. Men forfatterne har ikke taget hans ord for pålydende. De har med grundig research og et omfattende kildemateriale systematisk undersøgt og dokumenteret, at Morten Storms historie er sand.

"STORM. DEN DANSKE AGENT I AL-QAEDA"

SKREVET AF ORLA BORG, CARSTEN ELLEGAARD CHRISTENSEN OG MICHAEL HOLBEK JENSEN

JYLLANDS-POSTENS FORLAG

288 SIDER, 250 KRONER

Kom bag kulisserne med statsadvokaten

Påvirker det nattesøvnen, når man gang på gang sender mennesker i fængsel for at afsone årelange straffe? Nej, svarer den tidligere statsadvokat Birgitte Vestberg, der portrætteres i bogen "Statsadvokaten". Og som offentlig anklager har hun gennem 25 år sendt en stribe af de mest omtalte forbrydere bag tremmer.

Birgitte Vestberg kan se tilbage på en lang karriere i det danske retssystem, hvor hun har siddet på nogle af de tungeste poster. Ikke mindst efter udnævnelsen til statsadvokat i 1983, har hun været anklager i en række spektakulære sager - blandt andre den mod Naum Conevski, som i 1984 skød og dræbte to drenge på Amager og yderligere begik en række grove forbrydelser. I den forbindelse kom Birgitte Vestberg på Conevskis dødsliste. Af andre sager kan nævnes den mod en kvindelig læge, som dræbte to børn og deres mor på Bornholm. Og endelig en central rolle som anklager i sagen mod Mogens Glistrup. De seneste cirka ti år har Birgitte Vestberg været chef for statsadvokaturen for Internationale Straffesager, hvor hun i den bredere offentlighed er blevet kendt i forbindelse med sagerne mod krigsforbrydere, terrorsigtede på tålt ophold og ikke mindst sagerne om piraterne ud for Afrikas Horn. I bogen fortælles om systemet indefra, om hvor meget anklageren blander sig i efterforskningen, og hvordan det er at have pligt til at være objektiv i modsætning til forsvareren.

"STATSADVOKATEN. EN KARRIERE BLANDT SELSKABSTØMMERE, MORDERE OG KRIGSFORBRYDERE. PORTRÆT AF BIRGITTE VESTBERG"

SKREVET AF PREBEN LUND

NYT NORDISK FORLAG

256 SIDER, 299,95 KRONER

Politimand skriver bog sammen med narkogangstere

"Nemme penge" er den autentiske beretning om brødrene Henrik og Steen Nielsen, som stod bag to af danmarkshistoriens største hashsager. Fortalt af brødrene selv, den enes kone og politimanden som sendte dem bag tremmer - den nu pensionerede kriminalassistent Finn Holm fra det daværende Rejsehold. Det er en fortælling om en lukket verden, som almindelige mennesker ellers aldrig får indblik i - og handler om hashsmugling i millionklassen, arbejdsmoral på den forkerte side af loven, svigt og brutale hævnaktioner. Om skududvekslinger og et bombeattentat, som var tæt på at tage livet af den yngste bror. Men først og fremmest er det en historie om et usædvanligt venskab mellem to lovovertrædere og den efterforsker, som sendte dem i fængsel. Opstået gennem utallige afhøringer over en ti-årig periode og med et udgangspunkt, der normalt ville gøre tanken om venskab umulig.

"NEMME PENGE"

SKREVET AF FINN HOLM - I SAMARBEJDE MED FAMILIEN NIELSEN

FORLAG: LEMON PRESS

322 SIDER, KRONER 249,00

KONGRES

Hermed indkaldes til Politiforbundets Kongres, der afholdes **onsdag den 29., torsdag den 30. og fredag den 31. maj 2013** i Aalborg Kongres & Kultur Center, Europa Plads 4, 9000 Aalborg.

DAGSORDEN

1. Kongressen åbnes.
2. Valg af dirigenter (2).
3. Valg af sekretær, mandatudvalg (4), og stemme-/arbejdsudvalg (7).
4. Mandaterne godkendes.
5. Forretningsordenen forelægges til godkendelse.
6. Beretning om virksomheden.
7. Fremtidig virksomhed.
8. Forslag til lovændring.
9. Regnskaberne.
10. Behandling af forslag.
11. Fastsættelse og fordeling af kontingent.
12. Fastsættelse af diæter, befodringsgodtgørelse og honorarer.
13. Valg:
 - a. Valg af forbundsformand.
 - b. Valg af næstformand.
 - c. Valg af 2 interne revisorer og 2 suppleanter for disse.
14. Eventuelt.
15. Kongressen afsluttes.

FORSLAG TIL KONGRESSENS BEHANDLING

Opmærksomheden henledes på, at forslag, der ønskes behandlet på Politiforbundets Kongres, skal indsendes gennem en forening, og være forbundet i hænde senest den 17. april 2013 med morgenposten i henhold til Lov for Politiforbundet § 10, stk. 6.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til sekretariatschef Hans Bundesen på telefon 3345 5900 eller mobil 2042 1930 - eller sekretær Dorte Larsen på telefon 3345 5900.

Peter Ibsen, forbundsformand

Vi har for lidt at tilbyde dem, der

Den store frustration som efterforsker og sagsbehandler er blot, at de politiske udmeldinger indtil videre er hul retorik i forhold til den virkelighed, vi kan tilbyde det rocker-/bandemedlem, som under en efterforskning vælger at lægge kortene på bordet og afgive forklaringer, der kan være afgørende for, at politiet kan foretage anholdelse af blandt andet bagmænd. Sådan skriver **Tage Lundgaard**, kriminalassistent hos afdeling OC (Organiseret Kriminalitet) hos Østjyllands Politi.

Østjyllands Politi har gennem de seneste år haft ikke under fem konkrete efterforskninger, der har været baseret på blandt andet vidneforklaringer fra tidligere medlemmer af rocker-/bandemiljøer.

De omtalte personer har under deres tilknytning til rocker-/bandemiljøerne selv været aktive kriminelle, og er således pågrebet, sigtet og dømt for kriminelle aktiviteter, som de var en del af.

I forbindelse med efterforskninger mod de nu tidligere banderelaterede, har de alle valgt at aflægge fuld tilståelse, ligesom de i væsentlig grad har afgivet særdeles belastende oplysninger mod andre bandemedlemmer og gamle "rockerbrødre".

Under afhøringer og samtaler med en sigtet, som har relationer til rocker-/bandemiljøet, forekommer der til tider en vilje til at tale med politiet, at afgive tilståelse og dermed også at forklare om andre medlemmer. Men samtidig mødes man med bemærkninger om

frygten for repressalier, at man vil være jaget resten af livet, at det vil få konsekvenser for familien, og som regel forsættes der med spørgsmål som – hvordan kan I sikre min fremtid, hvordan kan I beskytte mig, og hvor kan jeg afsone og være i sikkerhed?

Spørgsmålene og bemærkningerne fortsætter i en lind strøm, når man først er kommet ind på livet af en sigtet, der reelt overvejer at erkende og dermed også forklare indgående om indholdet i et konkret kriminelt forhold.

Med konkrete forklaringer, til politirapporter og i retten, har Østjyllands Politi været i stand til at opbygge sager mod personer i rocker-bandemiljøer, og på baggrund heraf foretage anholdelse, sigtelse og senere domsfældelse med meget lange straffe.

Foreløbig er ikke under 30 personer - alle med tilknytning til rockermiljøet - dømt i sager, der i særlig grad er bygget op på baggrund af de nævnte vidneforklaringer fra tidligere rockerrelaterede personer.

Der er til dato idømt ikke under 150 års fængsel til de personer, der har været sigtet i de forskellige sager.

Det har således været afgørende for politiets efterforskning i sagerne og bevisets stilling i retten, at de tidligere bandemedlemmer har indvilliget i, at aflægge fuld tilståelse, men også at de har været i stand til at afgive særdeles belastende vidneforklaringer mod andre bandemedlemmer.

I de nævnte sager har de alle haft status som kronvidner.

Henset hertil har der været stor sikkerhedsmæssig opmærksomhed på kronvidnerne, og politiet har såvel under deres varetægtsfængsling - som under deres videre afsoning - truffet foranstaltninger, der i særlig grad har kunnet imødegå eventuelle angreb mod dem.

Disse foranstaltninger har medført betydelig begrænsninger i den måde, hvorpå de nævnte personer - kronvidnerne - nu afsoner.

samarbejder med politiet

Af sikkerhedsmæssige årsager har man valgt at lade dem alle afsone i et arresthus, men denne afsoningsform giver de indsatte betydelige indskrænkninger, idet der kun i begrænset form gives mulighed for uddannelse, arbejde og fritidsaktiviteter, ligesom der altid vil være forholdsvis restriktive forhold. De indsatte er ligeledes afskåret fra at kvalificere sig til nedsat tid, og besøgs-vilkårene er også dårligere end forholdene i et almindeligt fængsel.

Den sikkerhedsmæssige vurdering giver imidlertid ikke mulighed for, at lade de nævnte personer afsone i et almindeligt eller åbent fængsel.

Omvendt har de personer, der er blevet forklaret omkring, og som senere er blevet dømt, opnået fornuftige afsoningsforhold blandt andet i store etablerede fængsler, hvor der netop er rammer og indhold, som formentlig gør et længerevarende ophold tåleligt, og under alle omstændigheder langt over det niveau som et kronvidne tilbydes.

Fra politisk side opfordres der til stadighed om øget indsat mod rocker-/bandekriminalitet, og der sættes klare mål for politiets indsats på området.

Samme politikker henstiller til, at vi som myndighed forsøger at hindre unges tilgang til bandemiljøer og endvidere skabe mulighed for, at man som bandemedlem også kan komme ud af dette miljø.

Der arbejdes da også intenst på at bekæmpe rocker-/bandekriminalitet, og diverse exit-programmer er efterhånden ved at se dagens lys.

Den store frustration som efterforsker og sagsbehandler er blot, at de politiske udmeldinger indtil videre er hul retorik i forhold til den virkelighed, vi kan tilbyde det rocker-/bandemedlem, som under en efterforskning vælger at lægge kortene på bordet og afgive forklaringer, der kan være afgørende for, at politiet kan foretage anholdelse af blandt andet bagmænd.

Her må vi desværre konstatere, at vi i det praktiske politiarbejde ikke kan

tilbyde ret meget. Når vi taler afsoningsforhold har min foreløbige erfaring været, at vi kan tilbyde et ophold i et beskedent arresthus med meget begrænset mulighed for uddannelse, arbejde, socialt samvær og resocialisering.

Jeg henstiller derfor til, at relevante myndigheder overvejer, hvorledes man i forhold til de konkrete situationer, men også fremadrettet, kan etablere rimelige afsoningsforhold for personer, hvis sikkerhed må forventes at været truet som følge af, at de har afgivet forklaring mod etablerede rockermedlemmer. ■

” De indsatte er ligeledes afskåret fra at kvalificere sig til nedsat tid, og besøgs-vilkårene er også dårligere end forholdene i et almindeligt fængsel.

Hvor går grænsen ... ?

Min grænse er overskredet, når politifolk i det offentlige rum, optræder med synlige "rockertatoveringer". Det skriver på. **Palle Blak Hansen**, Ishøj lokalpoliti.

Tjenestemandsløven foreskriver, at: "Tjenestemanden skal samvittighedsfuldt overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver".

Lad dette være indgangen til mit indlæg omkring kropsudsmykning i form af synlige tatoveringer, som tilsyneladende er blevet en trend blandt unge mennesker af begge køn - herunder også politifolk.

Indledningsvis har jeg ikke noget imod, hvordan mennesker lader sig dekorere med tatoveringer, piercinger, horn i panden eller lignende kunstværker, men min grænse er overskredet, når politifolk i det offentlige rum, optræder med synlige "rockertatoveringer" - nogle kalder dem tribunal-

tatoveringer - iført politiskjorte med opsmøgede ærmer i et landsdækkende tv-program i bedste sendetid.

Jeg er naturligvis klar over, at samfundet ikke er statisk, men hele tiden ændrer sig. Politiet skal selvfølgelig også følge med tiden og afspejle et bredt udsnit af den danske befolkning, men behøver denne afspejling at pege i retning mod rockertyper med store overarme og tatoveringer på arme og hals?

Hvad er det for signaler, der udsendes, når nogle politifolk nærmest er en "klon" af den befolkningsgruppe, vi med næb og klør kæmper for at få bag lås og slå? Jeg kan ikke forestille mig, at det virker tryghedsskabende for hr. og fru Danmark.

Hvem sætter overliggeren i dansk politi? Er den sat for højt i bestræbelserne

på at være en rummelig, strømlinet og moderne virksomhed, eller har vi bare glemte kravene til almindelig sund fornuft og værdig optræden?

Tatoveringer med videre er kommet for at blive, og vi skal lære at leve med disse udsmykninger, men er det ikke muligt at stille krav til, at tatoveringer skal kunne dækkes af uniformen?

Hvordan den enkelte lader "tusserne" flashe i fritiden, bliver personens eget problem, med mindre vedkommende overskrider grænsen for den agtelse og tillid, som stillingen kræver jævnfør tjenestemandsløven. ■

” Tatoveringer med videre er kommet for at blive, og vi skal lære at leve med disse udsmykninger, men er det ikke muligt at stille krav til, at tatoveringer skal kunne dækkes af uniformen?

Ingen tak efter 42 år

Det ville være dejligt, hvis der bare blev givet et håndtryk eller et klap på skulderen, for 42 års ansættelse ved politiet, skriver **Per Hanghøj Nielsen**, pensioneret på.

I december 2012 sluttede jeg en lang karriere inden for dansk politi – i alt 42 år.

Det har været en fantastisk tid og oplevelse – og ikke en eneste gang har jeg fortrudt, at jeg søgte ind. Og det var noget af en omvæltning at komme fra en brugsforening og til det store København.

Jeg har i alle årene fået lov til at være i mange forskellige afdelinger ved Østjyllands Politi og i Silkeborg politikreds - og altid været yderst tilfreds.

De seneste 23 år har jeg været landbetjent i Hammel, Østjyllands Politi. Herefter var det tre år som reservekøreprøvesagkyndig i Randers.

Og hvorfor nu denne historie? Jo, for den 18. december 2012, på Køreteknisk Anlæg Randers, afleverede jeg mit politiskilt til den daglige leder af sagkyndig afdelingen. Det syntes jeg var en lidt tam fornemmelse, så var det bare slut.

På en eller anden måde ville det være

dejligt, hvis der bare blev givet et håndtryk eller et klap på skulderen for de 42 år, jeg har været ansat ved politiet. Jeg mener selv, at jeg har knoklet i de afdelinger jeg har været ansat i.

Hvis jeg kunne sammenligne med en elev, der har bestået teori- eller køreprøve, og vedkommende blev ønsket tillykke – ja, så ville eleven blive glad. Det ville jeg også blive, hvis og såfremt man fik et håndtryk for de mange år, man har tjent dansk politi. ■

Tristhed, afmagt, tab af tillid - me

Det er jo ingen skam at ændre beslutninger, truffet på grundlag af forkerte anbefalinger, men det er en skam ikke at ændre disse beslutninger, hvis man ved, de er forkerte. Sådan skriver pa. **Kurt Krüth** fra Fyns Politis færdselsafdeling i forbindelse med de planlagte ændringer på tungtvognsområdet.

Overskriften beskriver nogle af de ord og følelser, der i øjeblikket fylder rigtig meget i bevidstheden hos personalet i politiets færdselsafdelinger.

Ved politikredsreformen i 2007 blev Rigspolitiets landsdækkende afdelinger afgivet til de nye politikredse, hvori de var beliggende, og der skete sammenlægning med de lokale færdselsafdelinger. Der blev udfærdiget et nationalt koncept for, hvorledes disse skulle bemandes samt hvilket materiel og personale, der skulle være til rådighed.

Rigspolitiets Færdselsafdelings operative del blev nedlagt på nær Tungvognssektionen, der siden hen har stået for planlægning og supervision ved kontroller, der er planlagt afholdt rundt omkring i landet. Til disse kontroller har Tungvognssektionen udsendt invitationer til færdselsafdelingerne i politikredse med anmodning om deltagelse af personale, typisk fra to til fire mand til hver kontrol.

Det har jo så formentlig været menin-

gen, at færdselsafdelingerne rundt i landet skulle afgive personale til disse kontroller, men her er kæden i mange tilfælde hoppet af, idet afdelingerne er blevet styret på vidt forskellige måder. Nogle færdselsafdelinger er - formentlig på grund af personalemæssigt mangler på resurser i politikredsen generelt - blevet brugt til alt muligt andet end færdselsopgaver, nogle afdelinger har stort set ikke tilmeldt personale til udmeldte tungvognskontroller, (selv ikke hvis disse kontroller lå i den aktuelle politikreds), mens andre færdselsafdelinger loyalt har tilmeldt personale, og hermed har udbygget og holdt afdelingens kompetencer på tungvognsområdet ved lige.

Om det er nogle af disse ting, der har ligget til grund for, at ledelsen i dansk politi, med rigspolitichefen og koncernledelsen i spidsen, satte politianalyserne af færdselspolitiet i vandet, kan man jo kun gisne om, men det er i hvert fald tankevækkende at se, hvem man satte til at styre blandt andet analysen af færdselsområdet. Som medarbejder i

færdselspolitiet ser det ud som om, man fuldstændig har fravalgt den faglige vinkel, og når jeg har talt med lederne i forskellige færdselsafdelinger, har jeg da også hørt, at man overvejende har set bort fra de faglige anbefalinger på området - det være sig problematikken omkring politiets motorcykler som deltagelse i tungvognsområdet.

På sidst nævnte område er det blevet besluttet at nedlægge Rigspolitiets Tungvognssektion, som vi kender den i dag, og etablere tre nye tungvognscentre: Øst ved Karlslunde, Nord i Aalborg og Syd i Vejle. Det lyder meget spændende, og mange kolleger kan sagtens se den faglige udfordring i at være med til opstarten og driften, men kun under de rigtige forudsætninger.

Som det er lagt op til i politianalysen, skal personalet til de tre tungvognscentre forflyttes til den politikreds, hvor centret bliver etableret, og der var lagt op til, at der inden julen 2012 skulle afholdes samtaler med de berørte medarbejdere. Inden vi som medarbejde-

n også et lille glimt af håb

re havde nogen idé om, hvor præcist den nye afdeling skulle ligge, hvordan den skulle bemannes, hvilket materiel, køretøjer med videre der skulle være i det nye center, hvordan et eventuelt nyt standsningskoncept på tungvognsområdet ville blive, om vi som medarbejdere uden for den politikreds, hvori det nye center ville blive placeret, eventuelt ville blive tilbudt at starte op på en turnusstilling - så vi var sikret at kunne komme tilbage til vores egen politikreds igen, hvis konceptet ikke holder, eller man inden for en kort årrække beslutter, at forandringens vinde igen skal blæse over færdselspolitiet. En noget underlig rækkefølge hvis jeg må sige det. Det skal så retfærdighedsvis siges, at disse samtaler ikke er blevet afholdt i skrivende stund.

Hvordan kan man som ledelse tro, at medarbejderne er klar til at opgive det stationeringssted, man har for nuværende, for at flytte til et tungvognscenter, man ingen viden eller idé har om, hvad kommer til at indeholde, mens man har fuldstændig sikkerhed for, at man skal til at være pendler - for manges vedkommende over ganske lange afstande. Eller fysisk flytte med familie fra en landsdel til en anden. Dette sidste vil jo ikke være en mulighed for rigtig mange, hvis man skal tage hensyn til samlever og dennes arbejde, børn, venner og omgangskreds, samt ikke at forglemme den økonomiske udfor-

dring, der er forbundet hermed.

Jeg håber, at der bliver åbnet mulighed for, at stillingerne i tungvognscentrene kan besættes som turnusstillinger, med mulighed for forlængelse og med mulighed for at vende tilbage til egen politikreds efter endt turnus. Samtidig håber jeg, at kolleger, tilknyttet et tungvognscenter, kan møde ind i deres nuværende afdeling og så køre ud derfra. Dette vil gøre rekrutteringen til tungvognscentrene betydelig lettere

både på kort, og - ikke mindst - på lang sigt. Det kan jo lade sig gøre, da det allerede i en vis udstrækning praktiseres i politikredsene 04, 05 og 06, idet vi her siden sommeren 2011 har haft et formaliseret samarbejde på tungvognsområdet.

Det er jo ingen skam at ændre beslutninger, truffet på grundlag af forkerte anbefalinger, men det er en skam ikke at ændre disse beslutninger, hvis man ved, de er forkerte. ■

Jeg håber, at der bliver åbnet mulighed for, at stillingerne i tungvognscentrene kan besættes som turnusstillinger, med mulighed for forlængelse og med mulighed for at vende tilbage til egen politikreds efter endt turnus."

PR FIL:

Indretningen kan hjælpe tungen på gled hos afhørte

Hvad kan man opnå ved at tænke over indretningen af en politistation?

- Politiet lægger lokaler til mange forskellige kulturmøder, og der er et uligt magtforhold mellem politiet og dets "kunder". Men kan man skabe en tillidsrelation mellem politiet og afhørte, kan det virke som en katalysator for sandfærdig tale. Omvendt kan uro og utryghed medføre, at afhørte fortæller mindre, end vedkommende ved, eller springer vigtige detaljer over. Det er derfor ret afgørende, at de fysiske omgivelser kommunikerer det samme ud, som man verbalt siger. At der skabes et helhedsindtryk - fra man ankommer til bygningen, over venteværelset, og til man sidder i afhøringslokalet. Hvis politiet for eksempel ønsker at signalere åbenhed, tillid, objektivitet og tryghed, skal bygningsfacaden og indretningen af politistationen også gerne underbygge disse værdier.

Hvad kan man konkret gøre?

- Man kan eksempelvis prøve at

begrænse rod, hvis det er ro, tryghed og faglighed, der skal kommunikeres ud. Altså væk med skraldespande og kopimaskiner på gangene og ryd op i mapper og rod på kontorerne, hvis afhøringerne finder sted her. Det optimale er dog at indrette et særligt lokale til afhøringer, for mange politifolk deler kontor med en kollega, har gang i mange sager på samme tid og vil gerne have et billede stående af familien og en joke hængende på opslagstavlen. Sådant bør det også være for trivslens skyld. Et decideret afhøringslokale kan bedre indrettes, så det underbygger den sindstilstand, man gerne vil opnå hos den afhørte. Tryghed og tillid kan eksempelvis skabes ved at signalere, at afhøringsparterne er ligestillede - selv om de ikke er det i virkeligheden. Det kan gøres ved, at parterne sidder ved samme bord, på samme slags stole - altså på samme vilkår. Nogle gange kan det være strategisk godt i en afhøring, at den afhørte ikke føler sig tryk. Så kan man placere vedkommende på en trebenet stol med lavt ryglæn og

med ryggen mod døren, mens afhøreren sidder på en stol med fire ben og højt ryglæn. Man kan også bogstaveligt talt hæve afhøreren, så han sidder højere end den afhørte. Med andre ord gælder det om at være bevidst om, hvordan man kan påvirke folks sindstilstand - og dermed afhøringen - via indretningen. ■

26-årige Thea Øland Bækgaard er kandidatstuderende i Tværkulturelle Studier ved Københavns Universitet. I tre måneder har hun haft fast plads hos efterforskningsafdelingen for personfarlig kriminalitet hos Østjyllands Politi i Aarhus, hvor hun blandt andet har set på, hvordan gennemtænkt indretning kan optimere en afhøring.

